

Agamemnon

Episode

[1] [Φύλαξ]: Θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων
[2] φρουρᾶς ἔτείας μῆκος, ἦν κοιμώμενος
[3] στέγαις Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
[4] ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν,
[5] καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς
[6] λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι
[7] ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν.
[8] καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τό σύμβολον,
[9] αύγην πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν
[10] ἀλώσιμόν τε βάξιν· ὥδε γὰρ κρατεῖ
[11] γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
[12] εὗτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω
[13] εὔνην ὄνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην
[14] ἐμήν· φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπου παραστατεῖ,
[15] τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ·
[16] ὅταν δ' ἀείδειν ἡ μινύρεσθαι δοκῶ,
[17] ὕπου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
[18] κλαίω τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων
[19] οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονουμένου.
[20] νῦν δ' εὔτυχῆς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων
[21] εὔαγγέλου φανέντος ὄρφναίου πυρός.
[22] ὦ χαῖρε λαμπτήρ νυκτός, ἡμερήσιον
[23] φάος πιφαύσκων καὶ χορῶν κατάστασιν
[24] πολλῶν ἐν Ἀργεί, τῇσδε συμφορᾶς χάριν.
[25] ίοὺ ιού.
[26] Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημαίνω τορῶς
[27] εὔνης ἐπαντείλασαν ὡς τάχος δόμοις
[28] ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῇδε λαμπάδι
[29] ἐπορθιάζειν, εἴπερ ἱλίου πόλις
[30] ἔάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει·
[31] αὐτός τ' ἔγωγε φροίμιον χορεύσομαι.
[32] τὰ δεσποτῶν γὰρ εῦ πεσόντα θήσομαι
[33] τρὶς ἔξ βαλούσης τῇσδε μοι φρυκτωρίας.
[34] γένοιτο δ' οὖν μολόντος εύφιλῇ χέρᾳ
[35] ἄνακτος οἴκων τῇδε βαστάσαι χερί.
[36] τὰ δ' ἄλλα σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας
[37] βέβηκεν· οἴκος δ' αὐτός, εἰ φθογγὴν λάβοι,
[38] σαφέστατ' ἂν λέξειεν· ὡς ἐκών ἔγὼ
[39] μαθοῦσιν αὐδῶ κού μαθοῦσι λήθομαι.

Anapäste

[40] [Χορός]: δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ Πριάμου
[41] μέγας ἀντίδικος,
[42] Μενέλαος ἄναξ ἡδ' Ἀγαμέμνων,
[43] διθρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου
[44] τιμῆς ὀχυρὸν ζεῦγος Ἀτρειδᾶν

[45] στόλον Ἀργείων χιλιοναύτην,
[46] τῆσδ' ἀπὸ χώρας
[47] ἥραν, στρατιῶτιν ἀρωγὰν,
[48] μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἀρη
[49] τρόπον αἰγυπιῶν, οἵτ' ἔκπατίοις
[50] ἄλγεσι παίδων ὑπατοὶ λεχέων
[51] στροφοδινοῦνται
[52] πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,
[53] δεμνιοτήρη
[54] πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες·
[55] ὕπατος δ' ἀίων ἡ τις Ἀπόλλων
[56] ἢ Πᾶν ἢ Ζεὺς οἰωνόθροον
[57] γύον ὁξυβόαν τῶνδε μετοίκων
[58] ὑστερόποινον
[59] πέμπει παραβᾶσιν Ἐρινύν.
[60] οὕτω δ' Ἀτρέως παῖδας δὲ κρείσσων
[61] ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος
[62] Ζεὺς πολυάνδρος ἀμφὶ γυναικὸς
[63] πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ
[64] γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου
[65] διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις
[66] κάμακος θήσων Δαναοῖσιν
[67] Τρωσί θ' ὁμοίως. ἔστι δ' ὅπη νῦν
[68] ἔστι· τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον·
[69] οὕθ' ὑποκαίων οὕθ' ὑπολείβων
[70] οὕτε δακρύων ἀπύρων Ἱερῶν
[71] ὄργας ἀτενεῖς παραθέλξει.
[72] ήμεῖς δ' ἀτίται σαρκὶ παλαιᾳ
[73] τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες
[74] μίμνομεν ἴσχὺν
[75] ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις.
[76] δὲ γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων
[77] ἐντὸς ἀνάσσων
[78] ἰσόπρεσβυς, Ἀρης δ' οὐκ ἔνι χώρᾳ,
[79] τό θ' ὑπέργηρων φυλλάδος ἥδη
[80] κατακαρφομένης τρίποδας μὲν ὄδοὺς
[81] στείχει, παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων
[82] ὅναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
[83] σὺ δέ, Τυνδάρεω
[84] θύγατερ, βασίλεια Κλυταιμήστρα,
[85] τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαισθομένη,
[86] τίνος ἀγγελίας
[87] πειθοῦ περίπεμπτα θυοσκεῖς;
[88] πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,
[89] ὑπάτων, χθονίων,
[90] τῶν τ' οὐρανίων τῶν τ' ἀγοραίων,
[91] βωμοὶ δώροισι φλέγονται·
[92] ἄλλῃ δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης
[93] λαμπὰς ἀνίσχει,
[94] φαρμασσομένη χρίματος ἀγνοῦ
[95] μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις,
[96] πελάνω μυχόθεν βασιλείω.

[97] τούτων λέξασ' ὅ τι καὶ δυνατὸν
[98] καὶ θέμις αἰνεῖν,
[99] παιών τε γενοῦ τῆσδε μερίμνης,
[100] ἥ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει,
[101] τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγανὴ φαίνουσα'
[102] ἔλπις ἀμύνει φροντίδ' ἄπληστον
[103] τῆς θυμοβόρου φρένα λύπης.

Chor

Strophe 1

[104] [Χορός]: κύριος είμι θροεῖν ὅδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν
[105] ἐκτελέων· ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνεύει
[106] πειθὼ μολπᾶν
[107] ἀλκὰν σύμφυτος αἰών·
[108] ὅπως Ἀχαιῶν
[109] δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἡβας
[110] ξύμφρονα ταγάν,
[111] πέμπει σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι
[112] θούριος ὅρνις Τευκρίδ' ἐπ' αἴαν,
[113] οἰωνῶν βασιλεὺς βασιλεῦσι νεῆῶν
[115] δὲ κελαινός, δὲ τ' ἐξόπιν ἀργᾶς,
[116] φανέντες ζῆκταρ
[117] μελάθρων χερὸς ἐκ δοριπάλτου
[118] παμπρέπτοις ἐν ἔδραισιν,
[119] βοσκόμενοι λαγύναν, ἐρικύμονα φέρματι γένναν,
[120] βλαβέντα λοισθίων δρόμων.
[121] αἴλινον αἴλινον εἶπε, τὸ δὲ εὗ νικάτω.

Antistrophe 1

[122] [Χορός]: κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἵδων δύο λήμασι δισσοὺς
[123] Ἀτρεΐδας μαχίμους ἐδάη λαγοδαίτας
[124] πομπούς τ' ἀρχάς·
[125] οὕτω δὲ εἶπε τεράζων·
[126] χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ
[127] Πριάμου πόλιν ἄδε κέλευθος,
[128] πάντα δὲ πύργων
[129] κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῆ
[130] Μοῖρ' ἀλαπάξει πρὸς τὸ βίαιον·
[131] οἶον μῆτις ἄγα θεόθεν κνεφά||ση
[132] προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας
[133] στρατωθέν. οἴκτω γὰρ ἐπί||φθονος
[135] Ἀρτεμις ἀγνὰ
[136] πτανοῖσιν κυσὶ πατρὸς
[137] αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομένοισιν
[138] στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν.
[139] αἴλινον αἴλινον εἶπε, τὸ δὲ εὗ νικάτω.

Epode

[140] [Χορός]: τόσον περ εὕφρων, καλά,
[141] δρόσοισι λεπτοῖς μαλερῶν λεόντων
[142] πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις
[143] θηρῶν ὀβρικάλοισι τερπνά,
[144] τούτων αὖνει ξύμβολα κράναι,
[145] δεξιὰ μέν, κατάμομφα δὲ φάσματα στρουθῶν.
[146] ίήιον δὲ καλέω Παιᾶνα,
[147] μή τινας ἀντιπυνόους Δαναΐοῖς
[148] χρονίας ἔχενῆδας ἀπλοίας
[149] τεύξη,
[150] σπευδομένα θυσίαν ἐτέραν ἄνομόν τιν', ἄδαιτον
[151] νεικέων τέκτονα σύμφυτον,
[152] οὐ δεισήνορα. μύμνει γάρ φοβερὰ παλίνορτος
[153] οἰκονόμος δολία μνάμων μῆνις τεκνόποινος.
[154] τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν
[155] μόρσιμ' ἀπ' ὄρνιθων ὁδίων οἴκοις βασιλείοις:
[156] τοῖς δ' ὁμόφωνον
[157] αἴλινον αἴλινον εἶπέ, τὸ δ' εῦ νικάτω.

Strophe 2

[160] [Χορός]: Ζεύς, ὅστις ποτ' ἔστιν, εἰ τόδ' αὐτῷ
[161] φίλον κεκλημένῳ,
[162] τοῦτο νιν προσεννέπω.
[163] οὐκ ἔχω προσεικάσαι
[164] πάντ' ἐπισταθμώμενος
[165] πλὴν Διός, εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθις
[166] χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως.

Antistrophe 2

[167] [Χορός]: οὐδ' ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας,
[168] παμμάχω θράσει βρύων,
[169] οὐδὲ λέξεται πρὶν ὕν·
[170] δος δ' ἔπειτ' ἔφυ, τριακτῆρος
[171] οἴχεται τυχών.
[172] Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων
[173] τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν.

Strophe 3

[176] [Χορός]: τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδῷσαντα,
[177] τὸν πάθει μάθος
[178] θέντα κυρίως ἔχειν.
[179] στάζει δ' ἔν θ' ὕπνω πρὸ καρδίας
[180] μνησιπήμων πόνος· καὶ παρ' ἄκοντας
[181] ἤλθε σωφρονεῖν.
[182] δαιμόνων δέ που χάρις βίαιος
[183] σέλμα σεμνὸν ἡμένων.

Antistrophe 3

- [184] [Χορός]: καὶ τόθ' ἡγεμῶν ὁ πρέ||σβυς
[185] νεῶν Ἀχαιικῶν,
[186] μάντιν οὔτινα ψέγων,
[187] ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων,
[188] εὗτ' ἀπλοίᾳ κεναγγεῖ βαρύ||νοντ
[189] ' Ἀχαιικὸς λεώς,
achaiischles
Achaean
[190] Χαλκίδος πέραν ἔχων παλιρρόχ||θοις
[191] ἐν Αὐλίδος τόποις·

Strophe 4

- [192] [Χορός]: πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι
[193] κακόσχολοι νήστιδες δύσορμοι,
[194] βροτῶν ἄλαι, ναῶν τε καὶ
[195] πεισμάτων ἀφειδεῖς,
[196] παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι
[197] τρίβω κατέξαινον ἄν||θος
[198] Ἀργείων· ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ
[199] χείματος ἄλλο μῆχαρ
[200] βριθύτερον πρόμοισιν
[201] μάντις ἔκλαγξεν προφέρων
[202] Ἀρτεμιν, ώστε χθόνα βάκ||τροις
[203] ἐπικρούσαντας Ατρεῖ||δας
[204] δάκρυ μὴ κατασχεῖν·

Antistrophe 4

- [205] [Χορός]: ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τότ' εἶπε φωνῶν·
[206] βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πιθέσθαι,
[207] βαρεῖα δ', εἰ τέκνον δαί||ξω,
[208] δόμων ἄγαλμα,
[209] μιαίνων παρθενοσφάγοισιν
[210] ύείθροις πατρώους χέρας
[211] πέλας βωμοῦ· τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν,
[212] πῶς λιπόναυς γένωμαι
[213] ξυμμαχίας ἀμαρτών;
[214] παυσανέμου γὰρ θυσίας
[215] παρθενίου θ' αἵματος ὁρ||γᾶ
[216] περιόργως ἐπιθυ||μεῖν
[217] θέμις. εὖ γὰρ εἴη.

Strophe 5

- [218] [Χορός]: ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον
[219] φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν
[220] ἄναγνον ἀνίερον, τόθεν
[221] τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω.
[222] βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις
[223] τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων. ζτλα δ' οὖν
[225] θυτὴρ γενέσθαι θυγατρός,

[226] γυναικοποίωνων πολέμων ἀρωγὸν
[227] καὶ προτέλεια ναῶν.

Antistrophe 5

[228] [Χορός]: λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρώους
[229] παρ' οὐδὲν αἰῶ τε παρθένειον
[230] ἔθεντο φιλόμαχοι βραβῆς.
[231] φράσεν δ' ἀόζοις πατήρ μετ' εὔχὰν
[232] δίκαν χιμαίρας ὑπερθε βωμοῦ
[233] πέπλοισι περιπετῆ παντὶ θυμῷ προνωπῆ
[235] λαβεῖν ἀέρδην, στόματός
[236] τε καλλιπρώρου φυλακῇ κατασχεῖν
[237] φθόγγον ἀραῖον οἴκοις,

Strophe 6

[238] [Χορός]: βίᾳ χαλινῶν τ' ἀναύδω μένει.
[239] κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα
[240] ἔβαλλ' ἔκαστον θυτήρ||ων
[241] ἀπ' ὅμματος βέλει
[242] φιλοίκτω, πρέπουσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς, προσεννέπειν
[243] θέλουσ', ἐπεὶ πολλάκις
[244] πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους
[245] ἔμελψεν, ἀγνᾶς δ' ἀταύρωτος αύδᾶς πατρὸς
[246] φίλου τριτόσπονδον εῦ||ποτμον
[247] παιῶνα φίλως ἔτιμα—

Antistrophe 6

[248] [Χορός]: τὰ δ' ἔνθεν οὕτ' εἶδον οὕτ' ἐννέπω.
[249] τέχναι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.
[250] Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσ||ιν
μαθεῖν ἐπιρρέπει·
[252] τὸ μέλλον δ', ἐπεὶ γένοιτ', ἀν κλύοις· πρὸ χαιρέτω·
[253] ζον δὲ τῷ προστένειν.
[254] τορὸν γὰρ ἥξει σύνορθρον αύγαῖς.
[255] πέλοιτο δ' οὖν τάπι τούτοισιν εῦ πρᾶξις, ὡς
[256] θέλει τόδ' ἄγχιστον Ἀ||πίας
γαίας μονόφρουρον ἔρκος.

Episode

[258] [Χορός]: ἦκω σεβίζων σόν, Κλυταιμήστρα, κράτος·
[259] δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν
[260] γυναικ' ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.
[261] σὺ δ' εἴ τι κεδνὸν εἴτε μὴ πεπυσμένη
[262] εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,
[263] κλύοιμ' ἀν εὑφρων· ούδὲ σιγώσῃ φθόνος.
[264] [Κλυταιμήστρα]: εὐάγγελος μέν, ὕσπερ ἡ παροιμία,
[265] ἔως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα.
[266] πεύσῃ δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν.
[267] Πριάμου γὰρ ἡρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.

- [268] [Χορός]: πῶς φής; πέφευγε τοῦπος ἐξ ἀπιστίας.
- [269] [Κλυταιμήστρα]: Τροίαν Ἀχαιῶν οὖσαν· ἢ τορῶς λέγω;
- [270] [Χορός]: χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἔκκαλουμένη.
- [271] [Κλυταιμήστρα]: εῦ γὰρ φρονοῦντος ὅμμα σοῦ κατηγορεῖ.
- [272] [Χορός]: τί γὰρ τὸ πιστόν; ἔστι τῶνδε σοι τέκμαρ;
- [273] [Κλυταιμήστρα]: ἔστιν· τί δ' οὐχὶ; μὴ δολώσαντος θεοῦ.
- [274] [Χορός]: πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' εύπιθῃ σέβεις;
- [275] [Κλυταιμήστρα]: οὐ δόξαν ἀν λάβοιμι βριζούσης φρενός.
- [276] [Χορός]: ἀλλ' ἢ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;
- [277] [Κλυταιμήστρα]: παιδὸς νέας ὡς κάρτ' ἐμωμῆσω φρένας.
- [278] [Χορός]: ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;
- [279] [Κλυταιμήστρα]: τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εύφρονης λέγω.
- [280] [Χορός]: καὶ τίς τόδ' ἔξικοιτ' ἀν ἀγγέλων τάχος;
- [281] [Κλυταιμήστρα]: Ἡφαιστος Ἱδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
- [282] φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς
- [283] ἔπειτεν· Ἱδη μὲν πρὸς Ἐρμαῖον λέπας
- [284] Λήμνου· μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον
- [285] Αθών αἴπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο,
- [286] ὑπερτελής τε, πόντον ὕστε νωτίσαι,
- [287] Ισχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν
- [288] πεύκη τὸ χρυσοφεγγές, ὡς τις ἥλιος,
- [289] σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπαῖς·
- [290] ὁ δ' οὕτι μέλλων ούδ' ἀφρασμόνως ὕπνῳ
- [291] νικώμενος παρῆκεν ἀγγέλου μέρος·
- [292] ἐκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εὐρίπου ῥοὰς
- [293] Μεσσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν.
- [294] οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω
- [295] γραίας ἐρείκης θωμὸν ἄψαντες πυρί.
- [296] σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη,
- [297] ὑπερθοροῦσα πεδίον Άσωπού, δίκην
- [298] φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας
- [299] ἥγειρεν ἀλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.
- [300] φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἡνάίνετο
- [301] φρουρὰ πλέον καίουσα τῶν είρημένων·
- [302] λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος·
- [303] ὅρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἔξικνούμενον
- [304] ὕτρυνε θεσμὸν μὴ χρονίζεσθαι πυρός.
- [305] πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει
- [306] φλογὸς μέγαν πώγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ
- [307] πορθμοῦ κάτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν πρόσω
- [308] φλέγουσαν· ἔστ' ἔσκηψεν εὗτ' ἀφίκετο
- [309] Ἀραχναῖον αἴπος, ἀστυγείτονας σκοπάς·
- [310] κάπειτ' Ατρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος
- [311] φάος τόδ' οὐκ ἄπαππον Ἰδαίου πυρός.
- [312] τοιοίδε τοί μοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
- [313] ἀλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι·
- [314] νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖς δραμῶν.
- [315] τέκμαρ τοιοῦτον σύμβολόν τέ σοι λέγω
- [316] ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.
- [317] [Χορός]: θεοῖς μὲν αὐθις, ὡς γύναι, προσεύξομαι.
- [318] λόγους δ' ἀκοῦσαι τούσδε κάποθαυμάσαι
- [319] διηνεκῶς θέλοιμ' ἀν ὡς λέγοις πάλιν.

[320] [Κλυταιμήστρα]: Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ.
[321] οἶμαι βοὴν ἄμεικτον ἐν πόλει πρέπειν.
[322] δῆξος τ' ἄλειφά τ' ἐγχέας ταύτῳ κύτει
[323] διχοστατοῦντ' ἄν, οὐ φίλω, προσεννέποις.
[324] καὶ τῶν ἀλόντων καὶ κρατησάντων δίχα
[325] φθογγὰς ἀκούειν ἔστι συμφορᾶς διπλῆς.
[326] οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες
[327] ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων
[328] παῖδες γερόντων οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου
[329] δέρης ἀποιμώζουσι φιλτάτων μόρον.
[330] τοὺς δ' αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος
[331] νήστεις πρὸς ἀρίστοισιν ὃν ἔχει πόλις
[332] τάσσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον,
[333] ἀλλ' ὡς ἔκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον.
[334] ἐν δ' αἰχμαλώτοις Τρωικοῖς οἰκήμασιν
[335] ναίουσιν ἥδη, τῶν ὑπαιθρίων πάγων
[336] δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες, ὡς δ' εὔδαίμονες
[337] ἀφύλακτον εὐδήσουσι πᾶσαν εύφρόνην.
[338] εἰ δ' εὗ σέβουσι τοὺς πολισσούχους θεοὺς
[339] τοὺς τῆς ἀλούσης γῆς θεῶν θ' ἵδρυματα,
[340] οὕ τὰν ἐλόντες αὖθις ἀνθαλοῖεν ἄν.
[341] ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτῃ στρατῷ
[342] πορθεῖν ἢ μὴ χρή, κέρδεσιν νικωμένους.
[343] δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστίμου σωτηρίας
[344] κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν·
[345] θεοῖς δ' ἀναμπλάκητος εἰ μόλοι στρατός,
[346] ἐγρηγορὸς τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων
[347] γένοιτ' ἄν, εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά.
[348] τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύεις·
[349] τὸ δ' εὗ κρατοίη μὴ διχορρόπως ἵδεῖν.
[350] πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τήνδ' ὄνησιν εἰλόμην.
[351] [Χορός]: γύναι, κατ' ἄνδρα σώφρον' εύφρόνως λέγεις.
[352] ἐγὼ δ' ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια
[353] θεοὺς προσειπεῖν εὗ παρασκευάζομαι.
[354] χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων.

Anapäste

[355] [Χορός]: ὦ Ζεῦ βασιλεῦ καὶ νὺξ φιλία
[356] μεγάλων κόσμων κτεάτειρα,
[357] ἥτ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
[358] στεγανὸν δίκτυον, ὡς μήτε μέγαν
[359] μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
[360] μέγα δουλείας
[361] γάγγαμον, ἄτης παναλώτου.
[362] Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι
[363] τὸν τάδε πράξαντ' ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ
[364] τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἄν
[365] μήτε πρὸ καιροῦ μήθ' ὑπὲρ ἄστρων
[366] βέλος ἡλίθιον σκήψειεν.

Chor

Strophe 1

[367] [Χορός]: Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν,
[368] πάρεστιν τοῦτό γ' ἔξιχνεῦσαι.
[369] ώς ἐπραξεν ὡς ἔκρανεν. οὐκ ἔφα τις
[370] θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν
[371] δσοις ἀθίκτων χάρις
[372] πατοῖθ'. ὁ δ' οὐκ εὔσεβής.
[373] πέφανται δ' ἐκτίνουσ'
[375] ἀτολμήτων ἄρη
[376] πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως,
[377] φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ
[378] ὑπὲρ τὸ βέλτιστον. ἔστω δ' ἀπῆ||μαντον,
[379] ὕστε' ἀπαρκεῖν
[380] εὖ πραπίδων λαχόντα.
[381] οὐ γὰρ ἔστιν ἔπαλξις
[382] πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρὶ¹
[383] λακτίσαντι μέγαν Δίκας
[384] βωμὸν εἰς ἀφάνειαν.

Antistrophe 1

[385] [Χορός]: βιᾶται δ' ἀ τάλαινα πειθώ,
[386] προβούλου παῖς ἄφερτος ἄτας.
[387] ἄκος δὲ πᾶν μάταιον. οὐκ ἔκρυψθη,
[388] πρέπει δέ, φῶς αἰνολαμπές, σίνος·
[389] κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον
[390] τρίβω τε καὶ προσβολαῖς
[391] μελαμπαγῆς πέλει
[392] δικαιωθείς, ἐπεὶ
[393] διώκει παῖς ποτανὸν ὅρνιν,
[394] πόλει πρόστριψμ' ἄφερτον ἐνθείς.
[395] λιτᾶν δ' ἄκούει μὲν οὕτις θεῶν·
[396] τὸν δ' ἐπίστροφον τῶν
[397] φῶτ' ἄδικον καθαιρεῖ.
[398] οἴος καὶ Πάρις ἐλθὼν
[399] ἐς δόμον τὸν Άτρειδᾶν
[400] ἥσχυνε ξενίαν τράπεζαν
[401] κλοπαῖσι γυναικός.
[402]

Strophe 2

[403] [Χορός]: λιποῦσα δ' ἀστοῖσιν ἀσπίστοράς
[404] τε καὶ κλόνους λογχίμους
[405] ναυβάτας θ' ὀπλισμούς,
[406] ἄγουσά τ' ἀντίφερνον Ἱλίῳ φθορὰν
[407] βέβακεν ρίμφα διὰ
[408] πυλῶν ἄτλητα τλᾶσα· πολλὰ δ' ἔστενον
[409] τόδ' ἐννέποντες δόμων προφῆται·
[410] ἵω ἵω δῶμα δῶμα καὶ πρόμοι,
[411] ἵω λέχοις καὶ στίβοι φιλάνορες.

[412] πάρεστι σιγὰς ἀτίμους ἀλοιδόρους
[413] ἄλγιστ' ἀφημένων ἰδεῖν.
[414] πόθῳ δ' ὑπερποντίας
[415] φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν.
[416] εὔμόρφων δὲ κολοσσῶν
[417] ἔχθεται χάρις ἀνδρί·
[418] δόματων δ' ἐν ἀχηνίαις
[419] ἔρρει πᾶσ' Ἀφροδίτα.

Antistrophe 2

[420] [Χορός]: ὁνειρόφαντοι δὲ πενθήμονες
[421] πάρεισι δόξαι φέρου||σαι
[422] χάριν ματαίαν.
[423] μάταν γάρ, εὗτ' ἀν ἐσθλά τις δοκῶν ὄρᾳ,
[424] παραλλάξασα διὰ
[425] χερῶν βέβακεν ὅψις οὐ μεθύστερον
[426] πτεροῖς ὀπαδοῦσ' ὕπνου κελεύθοις.
[427] τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἐστίας ἄχη
[428] τάδ' ἐστὶ καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα.
[429] τὸ πᾶν δ' ἀφ' Ἑλλανος αἴας συνορμένοις
[430] πένθει' ἀτλησικάρδιος
[431] δόμων ἐκάστου πρέπει.
[432] πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἥπαρ·
[433] οὖς μὲν γάρ τις ἔπεμψεν
[434] οἶδεν, ἀντὶ δὲ φωτῶν
[435] τεύχη καὶ σπιδός εἰς ἐκά||στου
[436] δόμους ἀφικνεῖται.

Strophe 3

[437] [Χορός]: ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἀρης σωμάτων
[438] καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς
[440] πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου
[441] φίλοισι πέμπει βαρὺ
[442] ψῆγμα δυσδάκρυτον ἀν||τήνορος
[443] σπιδοῦ γεμί||ζων
[444] λέβητας εὐθέτους.
[445] στένουσι δ' εῦ λέγοντες ἄν||δρα
[446] τὸν μὲν ὡς μάχης ἔδρις,
[447] τὸν δ' ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ'—
[448] ἀλλοτρίας διὰ γυναικός·
[449] τάδε σῦγά τις βαύ||ζει,
[450] φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἔρ||πει
[451] προδίκοις Ἀτρείδαις.
[452] οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος
[453] Θήκας Ἰλιάδος γῆς
[454] εὔμορφοι κατέχουσιν· ἔχ||θρὸ
[455] δ' ἔχοντας ἔκρυψεν.

Antistrophe 3

- [456] [Χορός]: βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ·
[457] δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.
[458] μένει δ' ἀκοῦσαι τί μου
[460] μέριμνα νυκτηρεφές.
[461] τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ
[462] ἄσκοποι θεοί. κελαψναὶ
[463] δ' Ἐρινύες χρόνω
[464] τυχηρὸν ὅντ' ἄνευ δίκας
[465] παλιντυχεῖ τριβῇ βίου
[466] τιθεῖσ' ἀμαυρόν, ἐν δ' ἀστοῖς
[467] τελέθοντος οὕτις ἀλικά·
[468] τὸ δ' ὑπερκόπως κλύειν
[469] εὗ βαρύ· βάλλεται γὰρ ὅσποις
[470] Διόθεν κάρανα.
[471] κρίνω δ' ἄφθονον ὅλβον·
[472] μήτ' εἴην πτολιπόρθης
[473] μήτ' οὖν αὐτὸς ἀλοὺς ὑπ' ἀλιλῶν
[474] βίον κατίδοιμι.

Epode

- [475] [Χορός]: πυρὸς δ' ὑπ' εὔαγγέλου
[476] πόλιν διήκει θοὰ
[477] βάξις· εἰ δ' ἔτήτυμος,
[478] τίς οἶδεν, ἢ τι θεῖόν ἐστί πη ψύθος. —
[479] τίς ὥδε παιδνὸς ἢ φρενῶν κεκομμένος,
[480] φλογὸς παραγγέλμασιν
[481] νέοις πυρωθέντα καρδίαν ἔπειτ'
[482] ἀλλαγῇ λόγου καμεῖν; —
[483] ἐν γυναικὸς αἰχμῇ πρέπει
[484] πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι. —
[485] πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὅρος ἐπινέμεται
[486] ταχύπορος· ἀλλὰ ταχύμορον
[487] γυναικογήρυτον ὅλλυται κλέος. —

Episode

- [488] [Χορός]: τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων
[489] φυρκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγάς,
[490] εἴτ' οὖν ἀληθεῖς εἴτ' ὄνειράτων δίκην
[491] τερπνὸν τόδ' ἐλθόν φῶς ἐφήλωσεν φρένας.
[492] κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὄρῳ κατάσκιον
[493] κλάδοις ἐλαίας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
[494] πηλοῦ ξύνουρος διψία κόνις τάδε,
[495] ὡς οὕτ' ἄναυδος οὕτε σοι δαίων φλόγα
[496] ὕλης ὄρείας σημανεῖ καπνῷ πυρός,
[497] ἀλλ' ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων—
[498] τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργω λόγον·
[499] εὗ γὰρ πρὸς εὗ φανεῖσι προσθήκη πέλοι. —
[500] δστις τάδ' ἀλλως τῇδ' ἐπεύχεται πόλει,
[501] αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἀμαρτίαν.
[502]

[503] [Κῆρυξ]: Ιὼ πατρῶον οὐδας Ἀργείας χθονός,
[504] δεκάτου σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτους,
[505] πολλῶν ὁμοισῶν ἐλπίδων μιᾶς τυχών.
[506] οὐ γάρ ποτ' ηὔχουν τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ¹
[507] θανὼν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.
[508] νῦν χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δ' ἡλίου φάος,
[509] ὑπατός τε χώρας Ζεύς, ὁ Πύθιός τ' ἄναξ,
[510] τόξοις λάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη·
[511] ἄλις παρὰ Σκάμανδρον ἵσθι ἀνάρσιος·
[512] νῦν δ' αὗτε σωτὴρ ἶσθι καὶ παιώνιος,
[513] ἄναξ Ἀπολλον. τούς τ' ἀγωνίους θεοὺς
[514] πάντας προσαυδῶ, τόν τ' ἐμὸν τιμάορον
[515] Ἐρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
[516] ἥρως τε τοὺς πέμψαντας, εύμενεῖς πάλιν
[517] στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός.
[518] Ιὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
[519] σεμνοί τε θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι,
[520] εἴ που πάλαι, φαιδροῖσι τοισίδ' ὅμμασι
[521] δέξασθε κόσμῳ βασιλέα πολλῷ χρόνῳ.
[522] ἥκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων
[523] καὶ τοῖσδ' ἄπασι κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
[524] ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρέπει
[525] Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου
[526] Διὸς μακέλλη, τῇ κατείργασται πέδον.
[527] βωμὸι δ' ἄιστοι καὶ θεῶν ίδρυματα,
[528] καὶ σπέρμα πάσης ἔξαπόλλυται χθονός.
[529] τοιόνδε Τροία περιβαλῶν ζευκτήριον
[530] ἄναξ Ατρείδης πρέσβυς εὐδαίμων ἀνὴρ
[531] ἥκει, τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν
[532] τῶν νῦν· Πάρις γὰρ οὕτε συντελής πόλις
[533] ἔξεύχεται τὸ δράμα τοῦ πάθους πλέον.
[534] ὁφλῶν γὰρ ἀρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην
[535] τοῦ ὄντος θ' ἡμαρτε καὶ πανώλεθρον
[536] αὐτόχθονον πατρῶον ἔθρισεν δόμον.
[537] διπλᾶ δ' ἔτεισαν Πριαμίδαι θάμάρτια.
[538] [Χορός]: κῆρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.
[539] [Κῆρυξ]: χαίρω γε· τεθνάναι δ' οὐκέτ' ἀντερῶ θεοῖς.
[540] [Χορός]: ἔρως πατρώας τῆσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν;
[541] [Κῆρυξ]: ὥστ' ἐνδακρύειν γ' ὅμμασιν χαρᾶς ὕπο.
[542] [Χορός]: τερπνῆς ἄρ' ἥτε τῇσδ' ἐπήβολοι νόσου.
[543] [Κῆρυξ]: πῶς δῆ; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου.
[544] [Χορός]: τῶν ἀντερώντων ίμέρω πεπληγμένοι.
[545] [Κῆρυξ]: ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις;
[546] [Χορός]: ὡς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν
[547] [Κῆρυξ]: πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν θυμῷ στύγος;
[548] [Χορός]: πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.
[549] [Κῆρυξ]: καὶ πῶς; ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς;
[550] [Χορός]: ὡς νῦν, τὸ σὸν δῆ, καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις.
[551] [Κῆρυξ]: εὖ γὰρ πέπρακται. ταῦτα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ
[552] τὰ μέν τις ἀν λέξειν εὐπετῶς ἔχειν,
[553] τὰ δ' αὗτε κάπιμομφα. τίς δὲ πλὴν θεῶν
[554] ἄπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰώνος χρόνον;

[555] μόχθους γὰρ εὶ λέγοιμι καὶ δυσαυλίας,
[556] σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοστρώτους, τί δ' οὐ
[557] στένοντες, οὐ λαχόντες ἥματος μέρος;
[558] τὰ δ' αὔτε χέρσω καὶ προσῆν πλέον στύγος·
[559] εύναι γὰρ ἥσαν δηίων πρὸς τείχεσιν·
[560] ἐξ ούρανοῦ δὲ κάποδε γῆς λειμώνιαι
[561] δρόσοι κατεψάκαζον, ἔμπεδον σίνος
[562] ἐσθημάτων, τιθέντες ἔνθηρον τρίχα.
[563] χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον,
[564] οἶν παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιών,
[565] ἡ Θάλπος, εὗτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς
[566] κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εῦδοι πεσών
[567] τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος·
[568] παροίχεται δέ, τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν
[569] τὸ μῆποτ' αὐθίς μηδ' ἀναστῆναι μέλειν.
[570] τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν,
[571] τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου;
[572] καὶ πολλὰ χαίρειν ξυμφορὰς καταξιῶ.
[573] ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
[574] νικᾶ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιρέπει·
[575] ὡς κομπάσαι τῷδε εἰκὸς ἡλίου φάει
[576] ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις·
[577] Τροίαν ἐλόντες δή ποτ' Ἀργείων στόλος
[578] θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα
[579] δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γάνος.
[580] τοιαῦτα χρὴ κλύοντας εύλογεῖν πόλιν
[581] καὶ τοὺς στρατηγούς· καὶ χάρις τιμήσεται
[582] Διὸς τόδε ἐκπράξασα. πάντ' ἔχεις λόγον.
[583] [Χορός]: νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι·
[584] ἀεὶ γὰρ ἥβη τοῖς γέρουσιν εῦ μαθεῖν.
[585] δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμήστρα μέλειν
[586] εἰκὸς μάλιστα, σὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.
[587] [Κλυταιμήστρα]: ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὅποι,
[588] δτ' ἥλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρός,
[589] φράζων ἄλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν.
[590] καί τίς μ' ἐνίπτων εἴπε, φρυκτωρῶν δία
[591] πεισθεῖσα Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;
[592] ἦ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι κέαρ.
[593] λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὖσ' ἐφαινόμην.
[594] ὅμως δ' ἔθυον, καὶ γυναικείω νόμῳ
[595] ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν
[596] ἔλασκον εὐφημοῦντες ἐν θεῶν ἔδραις
[597] θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδη φλόγα.
[598] καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σέ μοι λέγειν;
[599] ἀνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
[600] δπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν
[601] σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι· — τί γὰρ
[602] γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν,
[603] ἀπὸ στρατείας ἀνδρὶ σώσαντος θεοῦ
[604] πύλας ἀνοίξαι; — ταῦτ' ἀπάγγειλον πόσει·
[605] ἥκειν δπως τάχιστ' ἐράσμιον πόλει·
[606] γυναικα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὔροι μολὼν

[607] οἵαν περ ούν **ξλειπε**, δωμάτων κύνα
[608] ἐσθλήν ἐκείνῳ, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
[609] καὶ τἄλλ' ὄμοίαν πάντα, σημαντήριον
[610] οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνου.
[611] ούδ' οἶδα τέρψιν ούδ' ἐπίψιγον φάτιν
[612] ἀλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς.
[613] [Κῆρυξ]: **τοιόσδ'** ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων
[614] οὐκ **αἰσχρὸς** ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν.
[615] [Χορός]: αὕτη μὲν οὔτως εἴπει μανθάνοντί σοι
[616] τοροῖσιν ἔρμηνεῦσιν εύπρεπῶς λόγον.
[617] σὺ δ' εἰπέ, **Κῆρυξ**, Μενέλεων δὲ πεύθομαι.
[618] εἰ νόστιμός τε καὶ σεσωσμένος πάλιν
[619] ἥκει σὺν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.
[620] [Κῆρυξ]: οὐκ **ἔσθ'** ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ
[621] ἐξ τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.
[622] [Χορός]: πῶς δῆτ' ἂν εἰπών κεδνὰ τάληθῆ τύχοις;
[623] σχισθέντα δ' οὐκ εὔκρυπτα γίγνεται τάδε.
[624] [Κῆρυξ]: **ἀνὴρ** ἄφαντος ἐξ Ἀχαιικοῦ στρατοῦ,
[625] αὐτός τε καὶ τὸ **πλοῖον**. οὐ ψευδῆ λέγω.
[626] [Χορός]: πότερον **ἀναχθεὶς** ἐμφανῶς ἐξ **Ιλίου**,
[627] ἢ **χεῖμα**, **κοινὸν** ἄχθος, ἥρπασε στρατοῦ;
[628] [Κῆρυξ]: **ἔκυρσας** ὥστε **τοιότης** ἄκρος σκοποῦ·
[629] μακρὸν δὲ **πῆμα** συντόμως ἐφημίσω.
[630] [Χορός]: πότερα γάρ αὐτοῦ **ζῶντος** ἢ **τεθνηκότος**
[631] **φάτις** πρὸς ἄλλων **ναυτίλων** ἐκλήζετο;
[632] [Κῆρυξ]: οὐκ **οἶδεν** οὐδεὶς **ῶστ'** ἀπαγγεῖλαι τορῶς,
[633] πλὴν τοῦ **τρέφοντος** **Ηλίου** χθονὸς φύσιν.
[634] [Χορός]: πῶς γάρ λέγεις **χειμῶνα** **ναυτικῷ** στρατῷ
[635] ἐλθεῖν τελευτῆσσαί τε **δαιμόνων** κότω;
[636] [Κῆρυξ]: **εὔφημον** **ἡμαρ** οὐ πρέπει **κακαγγέλω**
[637] **γλώσσῃ** μιαίνειν· χωρὶς ἢ τιμὴ θεῶν.
[638] δταν δ' ἀπευκτὰ πήματ' ἄγγελος πόλει
[639] στυγνῷ προσώπῳ πτωσίμου στρατοῦ φέρη,
[640] πόλει μὲν **ἔλκος** ἐν τὸ δήμιον τυχεῖν,
[641] πολλοῦς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων
[642] **ἄνδρας** διπλῇ μάστιγι, τὴν Ἀρης φιλεῖ,
[643] δίλογχον ἄτην, φοινίαν **ξυνωρίδα**.
[644] τοιῶνδε μέντοι **πημάτων** σεσαγμένον
[645] πρέπει λέγειν **παιάνα** τόνδ' **Ἐρινύων**.
[646] σωτηρίων δὲ **πραγμάτων** εύάγγελον
[647] ἥκοντα πρὸς **χαίρουσαν** εύεστοι πόλιν,
[648] πῶς **κεδνὰ** τοῖς **κακοῖσι** συμμείξω, λέγων
[649] **χειμῶν'** **Ἀχαιοῖς** οὐκ ἀμήντον θεῶν;
[650] **ξυνώμοσαν** γάρ, ὅντες **ἔχθιστοι** τὸ πρίν,
[651] πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ' ἐδειξάτην
[652] φθείροντε τὸν δύστηνον **Ἀργείων** στρατόν.
[653] ἐν **νυκτὶ** δυσκύμαντα δ' ὠρώρει **κακά**.
[654] **ναῦς** γάρ πρὸς ἀλλήλαισι Θρήκιαι πνοαὶ
[655] ἥρεικον· αἱ δὲ **κεροτυπούμεναι** **βίᾳ**
[656] **χειμῶνι** τυφῶ σὺν **ζάλῃ** τ' ὁμβροκτύπῳ
[657] ὥχοντ' ἄφαντοι ποιμένος **κακοῦ** στρόβῳ.
[658] ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν **ἡλίου** φάος,

[659] όρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αίγαῖον νεκροῖς
[660] ἀνδρῶν Ἀχαιῶν ναυτικοῖς τ' ἐρειπίοις.
[661] ήμᾶς γε μὲν δὴ ναῦν τ' ἀκῆρατον σκάφος
[662] ἥτοι τις ἔξεκλεψεν ἢ 'ξητήσατο
[663] θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἴακος θιγών.
[664] τύχη δὲ σωτὴρ ναῦν θέλουσ' ἐφέζετο,
[665] ώς μήτ' ἐν ὅρμῳ κύματος ζάλην ἔχειν
[666] μήτ' ἔξοκεῖλαι πρὸς κραταζέων χθόνα.
[667] ἔπειτα δ' Ἀιδην πόντιον πεφευγότες,
[668] λευκὸν κατ' ἥμαρ, οὐ πεποιθότες τύχη,
[669] ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος,
[670] στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σπιδούμενου.
[671] καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τίς ἐστιν ἐμπνέων,
[672] λέγουσιν ήμᾶς ώς ὀλωλότας, τί μῆ;
[673] ήμεῖς τ' ἐκείνους ταῦτ' ἔχειν δοξάζομεν.
[674] γένοιτο δ' ώς ἄριστα. Μενέλεων γὰρ οὖν
[675] πρῶτον τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν.
[676] εἰ γοῦν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἴστορεῖ
[677] καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα, μηχαναῖς Διός,
[678] οὕπω θέλοντος ἔξαναλῶσαι γένος,
[679] ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἕξειν πάλιν.
[680] τοσαῦτ' ἀκούσας ζσθι τάληθῃ κλύων.

Chor

Strophe 1

[681] [Χορός]: τίς ποτ' ὠνόμαζεν ᾍδ'

[682] ές τὸ πᾶν ἐτητύμως—
[683] μή τις δόντιν' οὐχ ὁρῶμεν προνοιῇαισ
[684] τοῦ πεπρωμένου
[685] γλῶσσαν ἐν τύχᾳ νέμων; —
[686] τὰν δορίγαμβρον ἀμφινειῇκῆ
[687] θ' Ἐλέναν; ἐπεὶ πρεπόντως
[688] ἐλένας, ἐλανδρος, ἐλέῃπτολις,
[689] ἐκ τῶν ἀβροτίμων
[690] προκαλυμμάτων ἔπλευσε
[691] ζεφύρου γίγαντος αὔρᾳ,
[692] πολύανδροί τε φεράσπιδες κυναγοὶ
[693] κατ' ἔχοντας πλατᾶν ἄφαντον
[694] κελσάντων Σιμόεντος ἀῃτᾶς
[695] ἐπ' ἀεξιφύλλους
[696] δι' ἔριν αἰματόεσσαν.

Antistrophe 1

[699] [Χορός]: Ἰλίῳ δὲ κῆδος ὁρθῷώνυμον
[700] τελεσσίφρων
[701] μῆνις ἥλασεν, τραπέζας ἀτίμωσιν
[702] ὑστέρῳ χρόνῳ
[703] καὶ ξυνεστίου Διὸς
[704] πρασσομένα τὸ νυμφότιμον
[706] μέλος ἐκφάτως τίοντας,

- [707] ώμέναιον, δις τότ' ἐπέρ||ρεπεν
 [708] γαμβροῖσιν ἀείδειν·
 [709] μεταμανθάνουσα δ' ὅμινον
 [710] Πριάμου πόλις γεραιὰ
 [711] πολύθρηνον μέγα που στένει κικλήσκου||σα
 [712] Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον,
 [713] παμπορθῆ πολύθρηνον
 [714] αἰῶνα διαὶ πολιτᾶν
 [715] μέλεον αἴμ' ἀνατλᾶσσα.

Strophe 2

- [716] [Χορός]: ἔθρεψεν δὲ λέοντος Ἰ||νιν
 [717] δόμοις ἀγάλακτον οῦ||τως
 [718] ἀνὴρ φιλόμαστον,
 [720] ἐν βιότου προτελείοις
 [721] ἄμερον, εὐφιλόπαιδα
 [722] καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον.
 [723] πολέα δ' ἔσχ' ἐν ἀγκάλαις
 [724] νεοτρόφου τέκνου δίκαν,
 [725] φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα σαί||νων
 [726] τε γαστρὸς ἀνάγκαις.

Antistrophe 2

- [727] [Χορός]: χρονισθεὶς δ' ἀπέδειξεν ἥ||θος
 [728] τὸ πρὸς τοκέων· χάριν
 [729] γὰρ τροφεῦσιν ἀμείβων
 [730] μηλοφόνοισιν ἐν ἄταις
 [731] δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν·
 [732] αἴματι δ' οἶκος ἐφύρθη,
 [733] ἄμαχον ἄλγος οἰκέταις
 [734] μέγα σύνος πολυκτόνον.
 [735] ἐκ θεοῦ δ' Ἱερεύς τις ἄ||τας
 [736] δόμοις προσεθρέφθη.

Strophe 3

- [737] [Χορός]: πάραυτα δ' ἔλθεῖν ἐς Ἰλίου πόλιν
 [738] λέγοιμ' ἀν φρόνημα μὲν
 [739] νηνέμου γαλάνας,
 [740] ἀκασκαῖον δ' ἄγαλμα πλούτου,
 [741] μαλθακὸν ὄμμάτων βέλος,
 [742] δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος.
 [743] παρακλίνασ' ἐπέκρανεν
 [745] δὲ γάμου πικρὰς τελευτάς,
 [746] δύσεδρος καὶ δυσόμιλος
 [747] συμένα Πριαμίδαισιν,
 [748] πομπῇ Διὸς ξενίου,
 [749] νυμφόκλαυτος Ἐρινύς.

Antistrophe 3

- [750] [Χορός]: παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος
[751] τέτυκται, μέγαν τελε||σθέντα
[752] φωτὸς ὅλβον
[753] τεκνοῦσθαι μηδ' ἄπαιδα θνήσκειν,
[755] ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει
[756] βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν.
[757] δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰ||μί·
[758] τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον
[759] μετὰ μὲν πλείονα τίκτει,
[760] σφετέρα δ' εἰκότα γέννα.
[761] οἴκων δ' ἄρ' εὔθυδίκων
[762] καλλίπαις πότμος αἰεί.

Strophe 4

- [763] [Χορός]: φιλεῖ δὲ τίκτειν "Υβρις
[764] μὲν παλαιὰ νεά||ζουσαν
[765] ἐν κακοῖς βροτῶν
[766] ὕβριν τότ' ἢ τόθ', ὅτε τὸ κύρ||ιον
[767] μόλη φάος τόκου,
[768] δαίμονά τε τὰν ἄμαχον ἀπόλεμ||ον,
[769] ἀνίερον Θράσος, μελαί||νας
[770] μελάθροισιν Ἀτας,
[771] εἰδομένας τοκεῦσιν.

Antistrophe 4

- [772] [Χορός]: Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν
[773] δυσκάπνοις δώμασιν,
[775] τὸν δ' ἐναίσιμον τίει βίον.
[776] τὰ χρυσόπαστα δ' ἔδεθλα σὺν
[777] πίνω χερῷν παλιντρόποις
[778] ὅμμασι λιποῦσ', δσια προσέμολ||ε,
[779] δύναμιν οὐ σέβουσα πλού||του
[780] παράσημον αἴνω·
[781] πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾶ.

Episode

Anapäste

- [782] [Χορός]: ἄγε δῆ, βασιλεῦ, Τροίας πτολίπορθ',
[783] Ἀτρέως γένεθλον,
[785] πῶς σε προσείπω; πῶς σε σεβίζω
[786] μήθ' ὑπεράρας μήθ' ὑποκάμψας
[787] καιρὸν χάριτος;
[788] πολλὸι δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εῖναι
[789] προτίουσι δίκην παραβάντες.
[790] τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν
[791] πᾶς τις ἔτοιμος· δῆγμα δὲ λύπης
[792] οὐδὲν ἐφ' ἥπαρ προσικνεῖται.

[793] καὶ ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς
[794] ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι.
[795] δστις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων,
[796] οὐκ ἔστι λαθεῖν ὅμματα φωτός,
[797] τὰ δοκοῦντ' εὔφρονος ἐκ διανοίας
[798] ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι.
[799] σὺ δέ μοι τότε μὲν στέλλων στρατιὰν
[800] Ἐλένης ἔνεκ', οὐ γάρ σ' ἐπικεύσω,
[801] κάρτ' ἀπομούσως ἥσθα γεγραμμένος,
[802] οὐδ' εὖ πραπίδων οἴακα νέμων
[803] θράσος ἐκ θυσιῶν
[804] ἀνδράσι θνήσκουσι κομίζων.
[805] νῦν δ' οὐκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς οὐδ' ἀφίλως
[806] [Χορός:] [[Zeile Lost]]
[807] εὔφρων πόνος εὖ τελέσασιν.
[808] γνώσῃ δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος
[809] τόν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.
[810] [Ἀγαμέμνων]: πρῶτον μὲν Ἀργος καὶ θεοὺς ἔγχωρίους
[811] δίκη προσειπεῖν, τοὺς ἐμὸὶ μεταιτίους
[812] νόστου δικαίων θ' ὃν ἐπραξάμην πόλιν
[813] Πριάμου· δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ¹
[814] κλύοντες ἀνδροθνῆτας Ἱλίου φθορὰς
[815] ἐς αἰματηρὸν τεῦχος οὐ διχορρόπως
[816] ψῆφους ἔθεντο· τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει
[817] ἐλπὶς προσήιει χειρὸς οὐ πληρουμένῳ.
[818] καπνῷ δ' ἀλοῦσα νῦν ἔτ' εὔσημος πόλις.
[819] ἄτης θύελλαι ζῶσι· συνθνήσκουσα δὲ
[820] σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς.
[821] τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν
[822] τίνειν, ἐπείπερ καὶ πάγας ὑπερκότους
[823] ἐφραξάμεσθα καὶ γυναικὸς οὕνεκα
[824] πόλιν διημάθυνεν Ἀργεῖον δάκος,
[825] ἵππου νεοσσός, ἀσπιδηφόρος λεώς,
[826] πήδημ' ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·
[827] ὑπερθορῶν δὲ πύργον ὡμηστῆς λέων
[828] ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ.
[829] θεοῖς μὲν ἔξετεινα φροίμιον τόδε·
[830] τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα, μέμνημαι κλύων,
[831] καὶ φημὶ ταύτα καὶ συνήγορόν μ' ἔχεις.
[832] παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἔστι συγγενὲς τόδε,
[833] φύλον τὸν εύτυχοῦντ' ἄνευ φθόνου σέβειν.
[834] δύσφρων γὰρ ἱὸς καρδίαν προσήμενος
[835] ἄχθος διπλοίζει τῷ πεπαμένῳ νόσον,
[836] [Ἀγαμέμνων]: τοῖς τ' αὐτὸς αὐτοῦ πήμασιν βαρύνεται
[837] [Ἀγαμέμνων]: καὶ τὸν θυραῖον ὅλβον εἰσορῶν στένει.
[838] εἰδὼς λέγοιμ' ἄν, εὖ γὰρ ἔξεπίσταμαι
[839] ὁμιλίας κάτοπτρον, εἴδωλον σκιᾶς
[840] δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἐμοὶ.
[841] μόνος δ' Ὁδυσσεύς, δσπερ οὐχ ἐκῶν ἔπλει,
[842] ζευχθεὶς ἔτοιμος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος·
[843] εἴτ' οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζῶντος πέρι λέγω.
[844] τὰ δ' ἄλλα πρὸς πόλιν τε καὶ θεοὺς

[845] κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει
[846] βουλευσόμεσθα. καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον
[847] ὅπως χρονίζον εῦ μενεῖ βουλευτέον·
[848] ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
[849] ἥτοι κέαντες ἢ τεμόντες εύφρονως
[850] πειρασόμεσθα πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου.
[851] νῦν δ' ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους
[852] ἐλθὼν θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι,
[853] οἵπερ πρόσω πέμψαντες ἡγαγον πάλιν.
[854] νίκη δ' ἐπείπερ ἕσπετ', ἐμπέδως μένοι.
[855] [Κλυταιμήστρα]: ἄνδρες πολίται, πρέσβοις Ἀργείων τόδε,
[856] οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλάνορας τρόπους
[857] λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει
[858] τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλων πάρα
[859] μαθοῦσ', ἔμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον
[860] τοσόνδ' ὅσον περ οὗτος ἦν ὑπ' Ἱλίῳ.
[861] τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα
[862] ἤσθαι δόμοις ἔρημον ἔκπαγλον κακόν,
[863] πολλὰς κλύουσαν κληδόνας παλιγκότους·
[864] καὶ τὸν μὲν ἱκειν, τὸν δ' ἐπεσφέρειν κακοῦ
[865] κάκιον ἄλλο πῆμα, λάσκοντας δόμοις.
[866] καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν
[867] ἀνὴρ ὅδ', ὡς πρὸς οἴκον ὠχετεύετο
[868] φάτις, τέτρηται δικτύου πλέον λέγειν.
[869] εἰ δ' ἦν τεθνηκώς, ὡς ἐπλήθυον λόγοι,
[870] τρισώματός τὰν Γηρυών ὁ δεύτερος
[871] πολλὴν ἄνωθεν, τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω,
[872] χθονὸς τρίμοιρον χλαῖναν ἔξηγχει λαβεῖν,
[873] ἅπαξ ἐκάστῳ κατθανὼν μορφώματι.
[874] τοιῶνδ' ἔκατι κληδόνων παλιγκότων
[875] πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης
[876] ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημένης.
[877] ἐκ τῶνδέ τοι παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ,
[878] ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστωμάτων,
[879] ὡς χρῆν, Όρέστης· μηδὲ θαυμάσῃς τόδε.
[880] τρέφει γὰρ αὐτὸν εὔμενὴς δορύξενος
[881] Στρόφιος ὁ Φωκεύς, ἀμφίλεκτα πήματα
[882] ἐμοὶ προφωνῶν, τόν θ' ὑπ' Ἱλίῳ σέθεν
[883] κίνδυνον, εἴ τε δημόθρους ἀναρχία
[884] βουλὴν καταρρίψειν, ὃστε σύγγονον
[885] βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.
[886] τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.
[887] ἔμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι
[888] πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδέ τι σταγών.
[889] ἐν ὄψικοίτοις δ' ὅμμασιν βλάβας ἔχω
[890] τὰς ἀμφὶ σοι κλαίουσα λαμπτηρουχίας
[891] ἀτημελήτους αἰέν. ἐν δ' ὀνείρασιν
[892] λεπταῖς ὑπὰ κώνωπος ἔξηγειρόμην
[893] ύπιπαῖσι θωύσσοντος, ἀμφὶ σοι πάθη
[894] ὄρῶσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.
[895] νῦν ταῦτα πάντα τλᾶσ' ἀπενθήτῳ φρενὶ
[896] λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδε τῶν σταθμῶν κύνα,

- [897] σωτῆρα ναὸς πρότονον, ὑψηλῆς στέγης
[898] στῦλον ποδήρη, μονογενὲς τέκνον πατρί,
[899] καὶ γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα,
[900] κάλλιστον ἡμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος,
[901] ὀδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ὁέος·
[902] τερπνὸν δὲ τάναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἄπαν.
[903] τοιοῖσδέ τοι νιν ἀξιῶ προσφθέγμασιν.
[904] φθόνος δ' ἀπέστω πολλὰ γὰρ τὰ πρὸν κακὰ
[905] ἡνειχόμεσθα. νῦν δέ μοι, φίλον κάρα,
[906] ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μὴ χαμαὶ τιθεὶς
[907] τὸν σὸν πόδ', ὕναξ, Ἰλίου πορθήτορα.
[908] διμωαί, τί μέλλεθ', αἴς ἐπέσταλται τέλος
[909] πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν;
[910] εὐθὺς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος
[911] ἐς δῶμ' ἀελπτον ὡς ἀν ἥγηται δίκη.
[912] τὰ δ' ἄλλα φροντὶς οὐχ ὕπνῳ νικωμένη
[913] θήσει δικαίως σὸν θεοῖς εἰμαρμένα.
[914] [Ἄγαμέμνων]: Λήδας γένεθλον, δωμάτων ἐμῶν φύλαξ,
[915] ἀπουσίᾳ μὲν εἴπας εἰκότως ἐμῇ·
[916] μακρὰν γὰρ ἔξετεινας· ἀλλ' ἐναισίμως
[917] αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας·
[918] καὶ τἄλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ
[919] ἄβρυνε, μηδὲ βαρβάρου φωτὸς δίκην
[920] χαμαιπετὲς βόαμα προσχάνης ἐμοί,
[921] μηδ' εἴμασι στρώσασ' ἐπίφθονον πόρον
[922] τίθει· θεούς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών.
[923] ἐν ποικίλοις δὲ θυητὸν δοντα κάλλεσιν
[924] βαίνειν ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου.
[925] λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεόν, σέβειν ἐμέ.
[926] χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων
[927] κληδῶν ἀυτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν
[928] θεοῦ μέγιστον δῶρον. ὀλβίσαι δὲ χρὴ
[929] βίον τελευτήσαντ' ἐν εὔεστοι φίλῃ.
[930] εὶ πάντα δ' ὡς πράσσοιμ' ἄν, εὐθαρσὴς ἐγώ.
[931] [Κλυταιμήστρα]: καὶ μὴν τόδ' εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.
[932] [Άγαμέμνων]: γνώμην μὲν ἵσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ.
[933] [Κλυταιμήστρα]: ηὕξω θεοῖς δείσας ἀν ὕδ' ἔρδειν τάδε.
[934] [Άγαμέμνων]: εἴπερ τις, εἰδώς γ' εὖ τόδ' ἔξεῖπον τέλος.
[935] [Κλυταιμήστρα]: τί δ' ἀν δοκεῖ σοι Πρίαμος, εὶ τάδ' ἤνυσεν;
[936] [Άγαμέμνων]: ἐν ποικίλοις ἀν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.
[937] [Κλυταιμήστρα]: μή νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθῆς ψόγον.
[938] [Άγαμέμνων]: φήμη γε μέντοι δημόθους μέγα σθένει.
[939] [Κλυταιμήστρα]: ὁ δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.
[940] [Άγαμέμνων]: οὗτοι γυναικός ἔστιν ἴμείρειν μάχης.
[941] [Κλυταιμήστρα]: τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει.
[942] [Άγαμέμνων]: ἦ καὶ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις;
[943] [Κλυταιμήστρα]: πιθοῦ· κράτος μέντοι πάρες γ' ἐκῶν ἐμοί.
[944] [Άγαμέμνων]: ἀλλ' εὶ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὑπαί τις ἀρβύλας
[945] λύοι τάχος, πρόδουλον ἔμβασιν ποδός.
[946] καὶ τοῖσδε μ' ἐμβαίνονθ' ἀλουργέσιν θεῶν
[947] μὴ τις πρόσωθεν ὅμματος βάλοι φθόνος.
[948] πολλὴ γὰρ αἰδῶς δωματοφθορεῖν ποσὶν

[949] φθείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.
 [950] τούτων μὲν οὕτω· τὴν ξένην δὲ πρευμενῶς
 [951] τήνδ' ἐσκόμιζε· τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς
 [952] θεὸς πρόσωθεν εὑμενῶς προσδέρκεται.
 [953] ἐκῶν γὰρ οὐδεὶς δουλίω χρῆται ζυγῷ.
 [954] αὗτη δὲ πολλῶν χρημάτων ἔξαιρετον
 [955] ἄνθος, στρατοῦ δώρημ', ἐμοὶ ξυνέσπετο.
 [956] ἐπεὶ δ' ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε,
 [957] εἴμ' ἐς δόμων μέλαθρα πορφύρας πατῶν.
 [958] [Κλυταιμήστρα]: ἔστιν θάλασσα, τίς δέ νιν κατασβέσει;
 [959] τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ισάργυρον
 [960] κηκῆδα παγκαίνιστον, εἰμάτων βαφάς.
 [961] οἶκος δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς ἄλις
 [962] ἔχειν· πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος.
 [963] πολλῶν πατησμὸν δ' εἰμάτων ἀν ηὑξάμην,
 [964] δόμοισι προυνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις,
 [965] ψυχῆς κόμιστρα τῆσδε μηχανωμένη.
 [966] ρίζης γὰρ οὔσης φυλλάς ἵκετ' ἐς δόμους,
 [967] σκιάν ὑπερτείνασα σειρίου κυνός.
 [968] καὶ σοῦ μολόντος δωματίτιν ἔστίαν,
 [969] θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολόν·
 [970] ὅταν δὲ τεύχη Ζεὺς ἀπ' ὅμφακος πικρᾶς
 [971] οἶνον, τότ' ἥδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει,
 [972] ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένου.
 [973] Ζεῦ, Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει·
 [974] μέλοι δέ τοι σοὶ τῶν περ ἀν μέλλης τελεῖν.

Chor

Strophe 1

[975] [Χορός]: τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως
 [976] δεῖμα προστατήριον
 [977] καρδίας τερασκόπου ποτάται,
 [978] μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά,
 [979] οὐδ' ἀποπτύσαι δίκαν
 [980] δυσκρίτων ὀνειράτων
 [981] θάρσος εὔπειθὲς ἵζει
 [982] φρενὸς φίλον θρόνον;
 [983] χρόνος δ' ἐπὶ πρυμνησίων ξυνεμβολαῖς
 [984] ψαμμί' ἀκτᾶς παρήμησεν,
 [985] εὔθ' ὑπ' Ἰλιον
 [986] ὥρτο ναυβάτας στρατός.

Antistrophe 1

[988] [Χορός]: πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων
 [989] νόστον, αὐτόμαρτυς ὕν·
 [990] τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅμως ὑμνωδεῖ
 [991] θρῆνον Ἐρινύος αὐτοδίδακτος ἔσωθεν
 [992] θυμός, οὐ τὸ πᾶν ἔχων
 [993] ἐλπίδος φίλον θράσος.
 [995] σπλάγχνα δ' οὕτοι ματάζει

- [996] πρὸς ἐνδίκοις φρεσὶν
 [997] τελεσφόροις δίναις κυκώμενον κέαρ.
 [998] εὔχομαι δ' ἐξ ἐμᾶς
 [999] ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν
 [1000] ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον.

Strophe 2

- [1001] [Χορός]: μάλα γέ τοι τὸ μεγάλας ὄγιείας
 [1002] ἀκόρεστον τέρμα· νόσος γάρ
 [1003] γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει.
 [1005] καὶ πότμος εὐθυπορῶν
 [1006] [Χορός:] [[Zeile Lost]]
 [1007] ἀνδρὸς ἔπαισεν ἄφαντον ἔρμα.
 [1008] καὶ πρὸ μὲν τι χρημάτων
 [1009] κτησίων ὅκνος βαλὼν
 [1010] σφενδόνας ἀπ' εύμετρου,
 [1011] οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος
 [1012] πημονᾶς γέμων ἄγαν,
 [1013] οὐδ' ἐπόντισε σκάφος.
 [1014] πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλαφής
 [1015] τε καὶ ἐξ ἀλόκων ἐπετειῶν
 [1016] νῆστιν ὥλεσεν νόσον.

Antistrophe 2

- [1017] [Χορός]: τὸ δ' ἐπὶ γᾶν πεσὸν ἄπαξ θανάσιμον
 [1020] πρόπαρ ἀνδρὸς μέλαν αἷμα τίς ἀν
 [1021] πάλιν ἀγκαλέσαιτ' ἔπαιεῖδων;
 [1022] οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῆ
 [1023] τῶν φθιμένων ἀνάγειν
 [1024] Ζεὺς ἀπέπαυσεν ἐπ' εὐλαβείᾳ;
 [1025] εἰ δὲ μὴ τεταγμένα
 [1026] μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν
 [1027] εἴργε μὴ πλέον φέρειν,
 [1028] προφθάσασα καρδία
 [1029] γλῶσσαν ἀν τάδ' ἐξέχει.
 [1030] νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει
 [1031] θυμαλγής τε καὶ οὐδὲν ἐπελπομένη;
 [1032] ποτὲ καίριον ἐκτολυπεύσειν
 [1033] ζωπυρουμένας φρενός.

Episode

- [1035] [Κλυταιμήστρα]: εἴσω κομίζου καὶ σύ, Κασάνδραν λέγω,
 [1036] ἐπεὶ σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις
 [1037] κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μέτα
 [1038] δούλων σταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας·
 [1039] ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μηδ' ὑπερφρόνει.
 [1040] καὶ παῖδα γάρ τοι φασιν Ἀλκμήνης ποτὲ
 [1041] πραθέντα τλῆναι δουλίας μάζης τυχεῖν.
 [1042] εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιρρέποι τύχης,
 [1043] ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις.

- [1044] οὶ δ' οὕποτ' ἐλπίσαντες ἥμησαν καλῶς,
[1045] ὡμοί τε δούλοις πάντα καὶ παρὰ στάθμην.
[1046] ἔχεις παρ' ἡμῶν οἴα περ νομίζεται.

[1047] [Χορός]: σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῇ λόγον.
[1048] ἐντός δ' ἀν οὖσα μορσίμων ἀγρευμάτων
[1049] πείθοι' ἄν, εἰ πείθοι· ἀπειθοίης δ' ἵσως.
[1050] [Κλυταιμήστρα]: ἀλλ' εἴπερ ἐστι μὴ χελιδόνος δίκην
[1051] ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη,
[1052] ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγω.
[1053] [Χορός]: ἔπου. τὰ λῶστα τῶν παρεστώτων λέγει.
[1054] πιθοῦ λιποῦσα τόνδ' ἀμαξήρη θρόνον.
[1055] [Κλυταιμήστρα]: οὗτοι θυραί τῇδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα
[1056] τρίβειν· τὰ μὲν γάρ ἐστίας μεσομφάλου
[1057] ἔστηκεν ἥδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πάρος,
[1058] ὃς οὕποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἔξειν χάριν.
[1059] σὺ δ' εἴ τι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει.
[1060] εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχῃ λόγον,
[1061] σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί.
[1062] [Χορός]: ἐρμηνέως ἔοικεν ἢ ξένη τοροῦ
[1063] δεῖσθαι· τρόποις δὲ θηρὸς ὡς νεαιρέτου.
[1064] [Κλυταιμήστρα]: ἦ μάνεται γε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,
[1065] ἥτις λιποῦσα μὲν πόλιν νεαιρέτον
[1066] ἥκει, χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν,
[1067] πρὶν αἱματηρὸν ἔξαφρίζεσθαι μένος.
[1068] οὐ μὴν πλέω ρίψασ' ἀτιμασθήσομαι.
[1069] [Χορός]: ἐγὼ δ', ἐποικτίρω γάρ, οὐ θυμώσομαι.
[1070] ἶθ', ὅ τάλαινα, τόνδ' ἐρημώσασ' ὅχον,
[1071] εἴκουσ' ἀνάγκη τῇδε καίνισον ζυγόν.

Chor

Strophe 1

- [1072] [Κασάνδρα]: ὅτοτοι πόποι δᾶ.
[1073] Ωπολλον Ωπολλον.
[1074] [Χορός]: τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου;
[1075] οὐ γάρ τοιοῦτος ὥστε θρηνήτοι τυχεῖν.

Antistrophe 1

- [1076] [Κασάνδρα]: ὅτοτοι πόποι δᾶ.
[1077] Ήπολλον Ήπολλον.
[1078] [Χορός]: ή δ' αὔτε δυσφημούσα τὸν θεὸν καλεῖ
[1079] οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γύσις παραστατεῖν.

Strophe 2

- [1080] [Κασάνδρα]: Ἀπολλον Ἀπολλον
[1081] ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός.
[1082] ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον
[1083] [Χορός]: χρήσειν ἔσικεν ἀμφὶ τῶν αὐτῆς κακῶν.
[1084] μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ περ ἐν φρενί.

Antistrophe 2

- [1085] [Κασάνδρα]: Ἀπολλον Ἀπολλον
[1086] ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός.
[1087] ἄ ποι ποτ' ἥγαγές με; πρὸς ποίαν στέγην;
[1088] [Χορός]: πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν· εἰ σὺ μὴ τόδ' ἔννοεῖς,
[1089] ἔγὼ λέγω σοι· καὶ τάδ' οὐκ ἐρεῖς ψύθη.

Strophe 3

- [1090] [Κασάνδρα]: μισόθεον μὲν οὖν, πολλὰ συνίστορα
[1091] αύτόφονα κακὰ καρατόμα,
[1092] ἀνδροσφαγεῖον καὶ πεδορραντήριον.
[1093] [Χορός]: ἔοικεν εὔρις ἢ ξένη κυνὸς δίκην
[1094] εἶναι, ματεύει δ' ὅν ἀνευρήσει φόνον.

Antistrophe 3

- [1095] [Κασάνδρα]: μαρτυρίοισι γὰρ τοῖσδ' ἐπιπείθομαι·
[1096] κλαιόμενα τάδε βρέφη σφαγάς,
[1097] ὅπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.
[1098] [Χορός]: τὸ μὲν κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι
[1099] ἡμεν· προφήτας δ' οὕτινας ματεύομεν.

Strophe 4

- [1100] [Κασάνδρα]: ίώ πόποι, τί ποτε μήδεται;
[1101] τί τόδε νέον ἄχος μέγα
[1102] μέγ' ἐν δόμοισι τοῖσδε μήδεται κακὸν
[1103] ἄφερτον φίλοισιν, δυσίατον; ἀλκὰ δ'
[1104] έκας ἀποστατεῖ.
[1105] [Χορός]: τούτων ἄιδρίς εἴμι τῶν μαντευμάτων.
[1106] ἐκεῖνα δ' ἔγνων· πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ.

Antistrophe 4

- [1107] [Κασάνδρα]: ίώ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς,
[1108] τὸν ὁμοδέμιον πόσιν
[1109] λουτροῖσι φαιδρύνασα— πῶς φράσω τέλος;
[1110] τάχος γὰρ τόδ' ἔσται· προτείνει δὲ χεὶρ ἐκ
[1111] χερὸς ὀρέγματα.
[1112] [Χορός]: οὕπω ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων
[1113] ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.

Strophe 5

- [1114] [Κασάνδρα]: ἐς, παπᾶ παπαῖ, τί τόδε φαίνεται;
[1115] ἢ δίκτυόν τί γ' Ἀιδου;
[1116] ἀλλ' ἄρκυς ἢ ξύνευνος, ἢ ξυναιτία
[1117] φόνου. στάσις δ' ἀκόρετος γένει
[1118] κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.
[1119] [Χορός]: ποίαν Ἐρινὺν τήνδε δώμασιν κέλη
[1120] ἐπορθιάζειν; οὐ με φαιδρύνει λόγος.
[1121] ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφῆς

- [1122] σταγών, ἄτε καιρία πτώσιμος
 [1123] ξυνανύτει βίου δύντος αύγαις·
 [1124] ταχεῖα δ' ἄτα πέλει.

Antistrophe 5

- [1125] [Κασάνδρα]: Ἄ Ἄ, ἵδοὺ ἵδού· ἅπεχε τῆς βοὸς
 [1126] τὸν ταῦρον· ἐν πέπλοισι
 [1127] μελαγκέρω λαβοῦσα μηχανήματι
 [1128] τύπτει· πίτνει δ' ἐν ἐνύδρῳ τεύχει.
 [1129] δολοφόνου λέβητος τύχαν σοι λέγω.
 [1130] [Χορός]: οὐ κομπάσαιμ' ἀν θεσφάτων γνώμων ἄκρος
 [1131] εἶναι, κακῷ δέ τῷ προσεικάζω τάδε.
 [1132] ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις
 [1133] βροτοῖς τέλλεται; κακῶν γὰρ διαὶ
 [1134] πολυεπεῖς τέχναι θεσπιωδὸν
 [1135] φόβον φέρουσιν μαθεῖν.

Strophe 6

- [1136] [Κασάνδρα]: ίὼ ίὼ ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι·
 [1137] τὸ γὰρ ἔμὸν θροῶ πάθος ἐπεγχύδαν.
 [1138] ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἥγαγες;
 [1139] οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην. τί γάρ;
 [1140] [Χορός]: φρενομανής τις εἴ θεοφόρητος, ἀμφὶ^φ
 [1141] δ' αὐτᾶς θροεῖς
 [1142] νόμον ἄνομον, οἴα τις ξουθὰ
 [1143] ἀκόρετος βοᾶς, φεῦ, ταλαίναις φρεσίν
 [1144] Ἱτυν Ἱτυν στένουσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς
 [1145] ἀηδῶν βίον.

Antistrophe 6

- [1146] [Κασάνδρα]: ίὼ ίὼ λιγείας μόρον ἀηδόνος·
 [1147] περέβαλον γάρ οἱ πτεροφόρον δέμας
 [1148] θεοὶ γλυκύν τ' αἰῶνα κλαυμάτων ἄτερ·
 [1149] ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.
 [1150] [Χορός]: πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους τ' ἔχεις
 [1151] ματαίους δύας,
 [1152] τὰ δ' ἐπίφοβα δυσφάτῳ κλαγγᾶ
 [1153] μελοτυπεῖς ὅμοι τ' ὀρθίοις ἐν νόμοις;
 [1154] πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ
 [1155] κακορρήμονας;

Strophe 7

- [1156] [Κασάνδρα]: ίὼ γάμοι γάμοι Πάριδος ὀλέθριοι φίλων.
 [1157] ίὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν.
 [1158] τότε μὲν ἀμφὶ σὸς ἀΐόνας τάλαιν'
 [1159] ἡνυτόμαν τροφαῖς·
 [1160] νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτόν τε κάχερουσίους
 [1161] ὅχθας ἔοικα θεσπιωδήσειν τάχα.
 [1162] [Χορός]: τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω;
 [1163] νεόγονος ἀν ἀίων μάθοι.

- [1164] πέπληγμαι δ' ὑπαὶ δάκει φοινίω
 [1165] δυσαλγεῖ τύχα μινυρὰ κακὰ θρεομένας,
 [1166] θραύματ' ἔμοὶ κλύειν.

Antistrophe 7

[1167] [Κασάνδρα]: ίὼ πόνοι πόνοι πόλεος ὀλομένας τὸ πᾶν.

- [1168] ίὼ πρόπυργοι θυσίαι πατρὸς
 [1169] πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων ἄκος δ'
 [1170] οὐδὲν ἐπήρκεσαν
 [1171] τὸ μὴ πόλιν μὲν ὕσπερ οὖν ἔχει παθεῖν.
 [1172] ἐγὼ δὲ θερμόνους τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ.
 [1173] [Χορός]: ἐπόμενα προτέροισι τάδ' ἐφημίσω.
 [1174] καὶ τίς σε κακοφρονῶν τίθη||σι
 [1175] δαίμων ὑπερβαρῆς ἐμπίτνων
 [1176] μελίζειν πάθη γοερὰ θανατοφόρα.
 [1177] τέρμα δ' ἀμηχανῶ.

Episode

- [1178] [Κασάνδρα]: καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
 [1179] ἔσται δεδορκῶς νεογάμου νύμφης δίκην·
 [1180] λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
 [1181] πνέων ἐσάξειν, ὥστε κύματος δίκην
 [1182] κλύζειν πρὸς αὔγας τοῦδε πήματος πολὺ^ν
 [1183] μεῖζον· φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.
 [1184] καὶ μαρτυρεῖτε συνδρόμως ἔχνος κακῶν
 [1185] ὥινηλατούσῃ τῶν πάλαι πεπραγμένων.
 [1186] τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὕποτ' ἐκλείπει χορὸς
 [1187] ξύμφθογγος οὐκ εὔφωνος· οὐ γὰρ εὖ λέγει.
 [1188] καὶ μὴν πεπωκῶς γ', ὡς θρασύνεσθαι πλέον,
 [1189] βρότειον αἴμα κῶμος ἐν δόμοις μένει,
 [1190] δύσπεμπτος ἔξω, συγγόνων Ἐρινύων.
 [1191] ὑμνοῦσι δ' ὅμνον δώμασιν προσήμεναι
 [1192] πρώταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
 [1193] εὐնάς ἀδελφοῦ τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς.
 [1194] ἥμαρτον, ἡ θηρῶ τι τοξότης τις ὡς;
 [1195] ἡ ψευδόμαντίς εἴμι θυροκόπος φλέδων;
 [1196] ἐκμαρτύρησον προυμόσας τό μ' εἰδέναι
 [1197] λόγῳ παλαιὰς τῶνδ' ἀμαρτίας δόμων.
 [1198] [Χορός]: καὶ πῶς ἂν ὅρκος, πῆγμα γενναίως παγέν,
 [1199] παιώνιον γένοιτο; θαυμάζω δέ σου,
 [1200] πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρουν πόλιν
 [1201] κυρεῖν λέγουσαν, ὕσπερ εἰ παρεστάτεις.
 [1202] [Κασάνδρα]: μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει.
 [1203] προτοῦ μὲν αἰδῶς ἦν ἔμοὶ λέγειν τάδε.
 [1204] [Χορός]: μῶν καὶ θεός περ ἴμέρω πεπληγμένος;
 [1205] ἀβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον.
 [1206] [Κασάνδρα]: ἀλλ' ἦν παλαιστὴς κάρτ' ἔμοὶ πνέων χάριν.
 [1207] [Χορός]: ἦ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἥλθετον νόμῳ;
 [1208] [Κασάνδρα]: ξυναινέσσασα λοξίαν ἐψευσάμην.
 [1209] [Χορός]: ἥδη τέχναισιν ἐνθέοις ἥρημένη;

- [1210] [Κασάνδρα]: ἡδη πολίταις πάντ' ἔθεσπιζον πάθη.
[1211] [Χορός]: πῶς δῆτ' ἄνατος ἥσθα Λοξίου κότω;
[1212] [Κασάνδρα]: ἔπειθον ούδεν' ούδεν, ώς τάδ' ἥμπλακον.
[1213] [Χορός]: ήμιν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.
[1214] [Κασάνδρα]: ίοὺ ιού, ὁ κακά.
[1215] ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος
[1216] στροβεῖ ταράσσων φροιμίοις δυσφροιμίοις.
[1217] ὅρᾶτε τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους
[1218] νέους, ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασιν;
[1219] παῖδες θανόντες ὠσπερεὶ πρὸς τῶν φίλων,
[1220] χεῖρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς,
[1221] σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν', ἐποίκτιστον γέμος,
[1222] πρέπουσ' ἔχοντες, ὃν πατὴρ ἐγεύσατο.
[1223] ἐκ τῶνδε ποινὰς φημὶ βουλεύειν τινὰ
[1224] λέοντ' ἄναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον
[1225] οίκουρόν, οἴμοι, τῷ μολόντι δεσπότῃ
[1226] ἐμῷ· φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν·
[1227] νεῶν τ' ἄπαρχος ἱλίου τ' ἀναστάτης
[1228] οὐκ οἶδεν οἴα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς
[1229] λείξασα κάκτείνασα φαιδρὸν οὖς, δίκην
[1230] Ἀτης λαθραίου, τεύξεται κακῇ τύχῃ.
[1231] τοιάδε τόλμα· θῆλυς ἄρσενος φονεὺς
[1232] ἔστιν. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος
[1233] τύχοιμ' ἀν; ἀμφίσβαιναν, ἢ Σκύλλαν τινὰ
[1234] οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,
[1235] θύουσαν Ἀιδου μητέρ' ἄσπονδόν τ' Ἀρη
[1236] φίλοις πνέουσαν; ὡς δ' ἐπωλολύξατο
[1237] ἡ παντότολμος, ὕσπερ ἐν μάχης τροπῇ,
[1238] δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστίμῳ σωτηρίᾳ.
[1239] καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πειθῶ· τί γάρ;
[1240] τὸ μέλλον ἤξει. καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρὼν
[1241] ἄγαν γ' ἀληθόμαντιν οἰκτίρας ἐρεῖς.
[1242] [Χορός]: τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν
[1243] ξυνῆκα καὶ πέφρικα, καὶ φόβος μ' ἔχει
[1244] κλύοντ' ἀληθῶς ούδεν ἔξηκασμένα.
[1245] τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω.
[1246] [Κασάνδρα]: Ἀγαμέμνονός σέ φημ' ἐπόψεσθαι μόρον.
[1247] [Χορός]: εὔφημον, ὃ τάλαινα, κοίμησον στόμα.
[1248] [Κασάνδρα]: ἀλλ' οὕτι παιῶν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγω.
[1249] [Χορός]: οὕκ, εἴπερ ἔσται γ· ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως.
[1250] [Κασάνδρα]: σὺ μὲν κατεύχῃ, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει.
[1251] [Χορός]: τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄγος πορσύνεται;
[1252] [Κασάνδρα]: ἦ κάρτα τάρ' ἀν παρεκόπης χρησμῶν ἐμῶν
[1253] [Χορός]: τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν.
[1254] [Κασάνδρα]: καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἐλλην' ἐπίσταμαι φάτιν.
[1255] [Χορός]: καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα δυσμαθῆ δ' ὅμως.
[1256] [Κασάνδρα]: παπαῖ, οἴον τὸ πῦρ· ἐπέρχεται δέ μοι.
[1257] ὀτοτοῖ, Λύκει' Ἀπολλον, οὖ ἐγὼ ἐγώ.
[1258] αὕτη δίπους λέαινα συγκοιμωμένη
[1259] λύκω, λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσία,
[1260] κτενεῖ με τὴν τάλαιναν ὡς δὲ φάρμακον
[1261] τεύχουσα κάμοϋ μισθὸν ἐνθήσειν κότω

[1262] έπεύχεται, θήγουσα φωτὶ φάσγανον
[1263] έμῆς ἀγωγῆς ἀντιτείσασθαι φόνον.
[1264] τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε,
[1265] καὶ σκῆπτρα καὶ μαντεῖα περὶ δέρη στέφῃ;
[1266] σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.
[1267] ἴτ' ἐς φθόρον· πεσόντα γ' ὥδ' ἀμεβόμαι.
[1268] ἄλλην τιν' ἄτης ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.
[1269] ἴδοὺ δ' Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ
[1270] χρηστηρίαν ἐσθῆτ', ἐποπτεύσας δέ με
[1271] κἀν τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένην μέγα
[1272] φίλων ὑπ' ἔχθρῶν οὐδὲ διχορρόπως, μάτην—
[1273] καλουμένη δὲ φοιτὰς ὡς ἀγύρτρια
[1274] πτωχὸς τάλαινα λιμοθυῆς ἡνεσχόμην—
[1275] καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ
[1276] ἀπίγαγ' ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας.
[1277] βωμοῦ πατρώου δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει,
[1278] θερμῷ κοπείσης φοινίῳ προσφάγματι.
[1279] οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήζομεν.
[1280] ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖτις τιμάορος,
[1281] μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός·
[1282] φυγὰς δ' ἀλίτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος
[1283] κάτεισιν, ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις·
[1284] όμώμοται γὰρ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας,
[1285] ἄξειν νιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός.
[1286] τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικτος ὥδ' ἀναστένω;
[1287] ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν
[1288] πράξασαν ὡς ἐπραξεν, οἵ δ' εἶλον πόλιν
[1289] οὔτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει,
[1290] ἰοῦσα πράξω τλήσομαι τὸ κατθανεῖν.
[1291] Ἄιδου πύλας δὲ τάσδ' ἐγὼ προσεννέπω·
[1292] ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
[1293] ὡς ἀσφάδαστος, αἰμάτων εὐθνησίμων
[1294] ἀπορρυέντων, ὅμμα συμβάλω τόδε.
[1295] [Χορός]: ὡς πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφὴ
[1296] γύναι, μακρὰν ἔτεινας. εἰ δ' ἐτητύμως
[1297] μόρον τὸν αὐτῆς οἰσθα, πῶς θεηλάτου
[1298] βοδὸς δίκην πρὸς βωμὸν εὔτόλμως πατεῖς;
[1299] [Κασάνδρα]: οὐκ ἔστι ἄλυξις, οὕτως, ξένοι, χρόνον πλέω.
[1300] [Χορός]: ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται,
[1301] [Κασάνδρα]: ἥκει τόδι ἥμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῆ.
[1302] [Χορός]: ἀλλ' ἵσθι τλήμων οὗσ' ἀπ' εὔτόλμου φρενός.
[1303] [Κασάνδρα]: οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εύδαιμόνων.
[1304] [Χορός]: ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ.
[1305] [Κασάνδρα]: ίώ πάτερ σοῦ σῶν τε γενναίων τέκνων.
[1306] [Χορός]: τί δ' ἔστι χρῆμα; τίς σ' ἀποστρέψει φόβος;
[1307] [Κασάνδρα]: φεῦ φεῦ.
[1308] [Χορός]: τί τοῦτ' ἔφευξας; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.
[1309] [Κασάνδρα]: φόνον δόμοι πνέουσιν αἰματοσταγῆ,
[1310] [Χορός]: καὶ πῶς; τόδι ὅζει θυμάτων ἐφεστίων.
[1311] [Κασάνδρα]: δόμοιος ἀτμὸς ὕσπερ ἐκ τάφου πρέπει,
[1312] [Χορός]: οὐδὲ Σύριον ἀγλάσιμα δώμασιν λέγεις.
[1313] [Κασάνδρα]: ἀλλ' εἴμι καὶ δόμοισι κωκύσουσ' ἐμὴν

- [1314] Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκείτω βίος.
 [1315] ίὼ ξένοι,
 [1316] οὕτοι δυσοίζω θάμνον ὡς ὅρνις φόβῳ
 [1317] ἄλλως· θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,
 [1318] ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνη,
 [1319] ἀνήρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ.
 [1320] ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ' ὡς θανουμένη.
 [1321] [Χορός]: ὡς τλῆμον, οἰκτίρω σε θεσφάτου μόρου.
 [1322] [Κασάνδρα]: ἄπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν οὐ θρῆνον θέλω
 [1323] ἐμὸν τὸν αὐτῆς. ἡλίῳ δ' ἐπεύχομαι
 [1324] πρὸς ὕστατον φῶς τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις
 [1325] ἔχθροῖς φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν ὁμοῦ,
 [1326] διούλης θανούσης, εὔμαροῦς χειρώματος.
 [1327] ίὼ βρότεια πράγματ' εύτυχοῦντα μὲν
 [1328] σκιά τις ἀν τρέψειν εἰ δὲ δυστυχῆ,
 [1329] βολαῖς ὑγρώσσων σπόγγος ὥλεσεν γραφήν.
 [1330] καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτίρω πολύ.

Anapäste

- [1331] [Χορός]: τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφυ
 [1332] πᾶσι βροτοῖσιν δακτυλοδείκτων δ'
 [1333] οὕτις ἀπειπὼν εἵργει μελάθρων,
 [1334] μηκέτ' ἐσέλθης, τάδε φωνῶν.
 [1335] καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἐλεῖν ἔδοσαν
 [1336] μάκαρες Πριάμου·
 [1337] θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ίκάνει.
 [1338] νῦν δ' εὶ προτέρων αἷμ' ἀποτείσῃ
 [1339] καὶ τοῖσι θανοῦσι θανὼν ἄλλων
 [1340] ποινὰς θανάτων ἐπικράνη,
 [1341] τίς ἀν ἔξεύχαιτο βροτῶν ἀσινεῖ
 [1342] δαίμονι φῦναι τάδ' ἀκούων;
 [1343] [Ἀγαμέμνων]: ὅμοι, πεπληγματι καιρίαν πληγὴν ἔσω.
 [1344] [Χορός]: σῆγα· τίς πληγὴν ἀυτεῖ καιρίως ούτασμένος;
 [1345] [Ἀγαμέμνων]: ὅμοι μάλ' αὖθις, δευτέραν πεπληγμένος.
 [1346] [Χορός]: τοῦργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγμασιν.
 [1347] ἄλλὰ κοινωσώμεθ' ἦν πως ἀσφαλῆ βουλεύματα.
 [1348] —ἔγῳ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
 [1349] πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν. —
 [1350] —ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστά γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ
 [1351] καὶ πρᾶγμ' ἐλέγχειν σὺν νεορρύτῳ ξίφει. —
 [1352] —κάγῳ τοιούτου γνώματος κοινωνὸς ὧν
 [1353] ψηφίζομαί τι δράν· τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή. —
 [1354] —όραν πάρεστι· φροιμιάζονται γὰρ ὡς
 [1355] τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει. —
 [1356] —χρονίζομεν γάρ. οἱ δὲ τῆς μελλοῦς κλέος
 [1357] πέδοι πατοῦντες οὐ καθεύδουσιν χερί. —
 [1358] —οὐκ οἶδα βουλῆς ἥστινος τυχῶν λέγω.
 [1359] τοῦ δρῶντός ἔστι καὶ τὸ βουλεῦσαι πέρι. —
 [1360] —κάγῳ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ
 [1361] λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν. —
 [1362] —ῆ καὶ βίον τείνοντες ὥδ' ὑπεξίομεν

- [1363] δόμων καταισχυντῆροι τοῖσδ' ἡγουμένοις; —
 [1364] —ἀλλ' οὐκ ἀνεκτόν, ἀλλὰ κατθανεῖν κρατεῖ·
 [1365] πεπαιτέρα γάρ μοῖρα τῆς τυραννίδος. —
 [1366] —ἢ γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οίμωγμάτων
 [1367] μαντευσόμεσθα τάνδρὸς ὡς δλωλότος; —
 [1368] —σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε θυμοῦσθαι πέρι·
 [1369] τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα. —
 [1370] —ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι,
 [1371] τρανῶς Ἀτρείδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως.
 [1372] [Κλυταιμήστρα]: πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων
 [1373] τάναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
 [1374] πῶς γάρ τις ἔχθροῖς ἔχθρᾳ πορσύνων, φίλοις
 [1375] δοκοῦσιν εἶναι, πημονῆς ἀρκύστατ' ἀν
 [1376] φράξειεν, ὑψος κρείσσον ἐκπηδήματος;
 [1377] ἔμοὶ δ' ἄγων ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
 [1378] νείκης παλαιᾶς ἥλθε, σὺν χρόνῳ γε μήν·
 [1379] ἔστηκα δ' ξνθ' ἐπαισ' ἐπ' ἔξειργασμένοις.
 [1380] οὕτω δ' ἔπραξα, καὶ τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι·
 [1381] ὡς μήτε φεύγειν μῆτ' ἀμύνεσθαι μόρον,
 [1382] ἀπειρον ἀμφίβληστρον, ὕσπερ ἰχθύων,
 [1383] περιστιχίζω, πλοῦτον εἴματος κακόν.
 [1384] παίω δέ νιν δίς· κάν δυοῖν οίμωγμάτοιν
 [1385] μεθῆκεν αύτοῦ κῶλα· καὶ πεπτωκότι
 [1386] τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς
 [1387] Διὸς νεκρῶν σωτῆρος εὔκταίν χάριν.
 [1388] οὕτω τὸν αύτοῦ θυμὸν ὁρμαίνει πεσών·
 [1389] κάκφυσιῶν ὄξεῖαν αἴματος σφαγὴν
 [1390] βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου,
 [1391] χαίρουσαν ούδεν ἥσσον ἢ διοσδότῳ
 [1392] γάνει σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
 [1393] ὡς ὥδ' ἔχόντων, πρέσβοις Ἀργείων τόδε,
 [1394] χαίροιτ' ἀν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι.
 [1395] εἰ δ' ἦν πρεπόντων ὥστ' ἐπισπένδειν νεκρῷ,
 [1396] τῷδ' ἀν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν.
 [1397] τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
 [1398] πλήσας ἀραίων αύτὸς ἐκπίνει μολών.
 [1399] [Χορός]: Θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ὡς θρασύστομος,
 [1400] ἡτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον.
 [1401] [Κλυταιμήστρα]: πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος·
 [1402] ἐγὼ δ' ἀτρέστῳ καρδίᾳ πρὸς εἰδότας
 [1403] λέγω· σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις
 [1404] δομοιον. οὔτος ἔστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς
 [1405] πόσις, νεκρὸς δέ, τῆσδε δεξιᾶς χερὸς
 [1406] ἔργον, δικαίας τέκτονος. τάδ' ὥδ' ἔχει.

Chor

Strophe 1

- [1407] [Χορός]: τί κακόν, ὦ γύναι,
 [1407b] χθονοτρεφὲς ἐδανὸν ἢ ποτὸν
 [1408] πασαμένα ρυτᾶς ἐξ ἀλὸς ὀρόμενον

[1409] τόδ' ἐπέθου θύος, δημοθρόους τ' ἀράς;
[1410] ἀπέδικες ἀπέταμες· ἀπόπολις δ' ἔσῃ
[1411] μῆσος ὅβριμον ἀστοῖς.
[1412] [Κλυταιμήστρα]: νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἔμοὶ¹
[1413] καὶ μῆσος ἀστῶν δημόθρους τ' ἔχειν ἀράς,
[1414] οὐδὲν τότ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων.
[1415] δος οὐ προτιμῶν, ὡσπερεὶ βοτοῦ μόρον,
[1416] μήλων φλεόντων εὔπόκοις νομεύμασιν,
[1417] ἔθυσεν αὐτοῦ παιδία, φιλτάτην ἔμοὶ²
[1418] ὡδῖν', ἐπωδὸν Θρηκίων ἀημάτων.
[1419] οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρῆν σ' ἀνδρηλατεῖν,
[1420] μιασμάτων ἄποιν'; ἐπήκοος δ' ἐμῶν
[1421] ἔργων δικαστῆς τραχὺς εἰ. λέγω δέ σοι
[1422] τοιαῦτ' ἀπειλεῖν, ὡς παρεσκευασμένης
[1423] ἐκ τῶν δόμοίων χειρὶ νικήσαντ' ἔμοι
[1424] ἀρχειν· ἐὰν δὲ τοῦμπαλιν κραίνῃ θεός,
[1425] γνώσῃ διδαχθεὶς ὁψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν.

Antistrophe 1

[1426] [Χορός]: μεγαλόμητις εἴ,
[1426b] περίφρονα δ' ἔλακες. ὥσπερ οὖν
[1427] φονολιβεῖ τύχα φρήν ἐπιμαίνεται,
[1428] λίπος ἐπ' ὀμμάτων αἴματος εῦ πρέπει.
[1429] ἀτίετον ἔτι σὲ χρὴ στερομέναν φίλων
[1430] τύμα τύματι τεῖσαι.

Episode

[1431] [Κλυταιμήστρα]: καὶ τήνδ' ἀκούεις ὅρκίων ἐμῶν θέμιν·
[1432] μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην,
[1433] Ἀτηνὸν Ἐρινύν θ', αἴσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγώ,
[1434] οὕ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖ,
[1435] ἔως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἔστιας ἐμῆς
[1436] Αἴγισθος, ὡς τὸ πρόσθεν εῦ φρονῶν ἔμοι.
[1437] οὗτος γὰρ ήμιν ἀσπὶς οὐ σμικρὰ θράσους.
[1438] κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος,
[1439] Χρυσηίδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίω.
[1440] ἢ τ' αἰχμάλωτος ἥδε καὶ τερασκόπος
[1441] καὶ κοινόλεκτρος τοῦδε, θεσφατηλόγος
[1442] πιστὴ ξύνευνος, ναυτίλων δὲ σελμάτων
[1443] ἴσοτριβής. ἄτιμα δ' ούκ ἐπραξάτην.
[1444] ὁ μὲν γὰρ οὗτως, ἡ δέ τοι κύκνου δίκην
[1445] τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόνῳ
[1446] κεῖται, φιλήτωρ τοῦδε· ἔμοὶ δ' ἐπήγαγεν
[1447] εύνης παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

Chor

Strophe 1

- [1448] [Χορός]: φεῦ, τίς ἀν ἐν τάχει, μὴ περιώδυνος,

[1449] μηδὲ δεμνιοτήρης,

[1450] μόλοι τὸν αἰεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν

[1451] Μοῖρ' ἀτέλευτον ὑπνον, δαμέντος

[1452] φύλακος εὔμενεστάτου καὶ

[1453] πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαι·

[1454] πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισεν βίον.

Nachgesang 1

- [1455] [Χορός]: ίώ ίω παράνους Ἐλένα

[1456] μία τὰς πολλάς, τάς πάνυ πολλάς

[1457] ψυχᾶς ὀλέσσασ' ὑπὸ Τροιά.

[1458] νῦν δὲ τελέαν πολύμναστον ἐπηγθίσω

[1460] δι' αἴμ' ἄνιπτον. ἢ τις ἦν τότ' ἐν δόμοις

[1461] ἔρις ἐρίδματος ἀνδρὸς οἰζύς.

Anapäste

- [1462] [Κλυταιμήστρα]: μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου
[1463] τοῖσδε βαρυνθείς·
[1464] μηδ' εἰς Ἐλένην κότον ἐκτρέψῃς,
[1465] ώς ἀνδρολέτειρ', ώς μία πολλών
[1466] ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασ'
[1467] ἀξύστατον ἄλγος ἔπραξεν.

Antistrophe 1

- [1468] [Χορός]: δαῖμον, ὃς ἐμπίτνεις δώμασι καὶ διφυήοισι
[1469] Τανταλίδαισιν,
[1470] κράτος τ' ἴσδψυχον ἐκ γυναικῶν
[1471] καρδιόδηκτον ἔμοι κρατύνεις.
[1472] ἐπὶ δὲ σώματος δίκαν μοι
[1473] κόρακος ἐχθροῦ σταθεῖσ' ἐκνόμως
[1474] ὕμνον ὕμνεῖν ἐπεύχεται --
--
--

Anapäste

- [1475] [Κλυταιμήστρα]: νῦν δ' ὥρθωσας στόματος γνώμην,
[1476] τὸν τριπάχυντον
[1477] δαίμονα γέννης τῆσδε κικλήσκων.
[1478] ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως αἰματολοιχὸς
[1479] νεύρᾳ τρέφεται, πρὶν καταληξαι
[1480] τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἰχώρ.

Strophe 2

- [1481] [Χορός]: ἦ μέγαν οίκονόμον
[1482] δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς,
[1483] φεῦ φεῦ, κακὸν αἴνον ἀτη||ρᾶς
[1484] τύχας ἀκορέστου·
[1485] ίὴ ιή, διαὶ Διὸς
[1486] παναιτίου πανεργέτα·
[1487] τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται;
[1488] τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἔστιν;

ephymn. 2

- [1489] [Χορός]: ίὼ ίὼ βασιλεῦ βασιλεῦ,
[1490] πῶς σε δακρύσω;
[1491] φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
[1492] κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ύφάσματι τῷδ'
[1493] ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπινέων.
[1494] ὥμοι μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον
[1495] δολίω μόρῳ δαμεὶς δάμαρτος
[1496] ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

Anapäste

- [1497] [Κλυταιμήστρα]: αὔχεῖς εἶναι τόδε τοῦργον ἐμόν;
[1498] μηδ' ἐπιλεχθῆς
[1499] Ἀγαμεμνονίαν εἶναί μ' ἄλοχον.
[1500] φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ
[1501] τοῦδ' ὁ παλαιὸς δριψὺς ἀλάστωρ
[1502] Ἀτρέως χαλεποῦ θοινατῆρος
[1503] τόνδ' ἀπέτεισεν,
[1504] τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.

Antistrophe 2

- [1505] [Χορός]: ὡς μὲν ἀναίτιος εἴ
τοῦδε φόνου τίς ὁ μαρτυρήσων;
[1506] πῶς πῶς; πατρόθεν δὲ συλλή||πτωρ
[1507] γένοιτ' ἀν ἀλάστωρ.
[1508] βιάζεται δ' δόμοσπόροις
[1509] ἐπιρροαῖσιν αἰμάτων
[1510] μέλας Ἀρης, ὅποι δίκαν προβαίνων
[1511] πάχνᾳ κουροβόρῳ παρέξει.

Nachgesang 2

- [1513] [Χορός]: ίὼ ίὼ βασιλεῦ βασιλεῦ,
[1514] πῶς σε δακρύσω;
[1515] φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
[1516] κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ύφάσματι τῷδ'
[1517] ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπινέων.
[1518] ὥμοι μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον
[1519] δολίω μόρῳ δαμεὶς δάμαρτος

[1520] ἐκ χερὸς ἀμφιτόμω βελέμνω.

Anapäste

- [1521] [Κλυταιμήστρα]: οὕτ' ἀνελεύθερον οἴμαι θάνατον
[1522] τῷδε γενέσθαι.
[1523] οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄτην
[1524] οἴκοισιν ἔθηκ';
[1525] ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρνος ἀερθέν.
[1526] τὴν πολυκλαύτην ἱφιγενείαν,
[1527] ἄξια δράσας ἄξια πάσχων
[1528] μηδὲν ἐν Ἀιδου μεγαλαυχείτω,
[1529] ξιφοδηλήτω,
[1529b] θανάτῳ τείσας ἄπερ ἥρξεν.

Strophe 3

- [1530] [Χορός]: ἀμηχανῶ φροντίδος στερηθεὶς
[1531] εὔπάλαμον μέριμναν
[1532] δπα τράπωμαι, πίτνοντος οίκου.
[1533] δέδοικα δ' ὅμβρου κτύπον δομοσφαλῆ
[1534] τὸν αἰματηρόν· ψακᾶς δὲ λήγει.
[1535] δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης
[1536] πρὸς ἄλλαις θηγάναισι μοῖρα.

ephymn 3

- [1537] [Χορός]: ίὼ γᾶ γᾶ, εἴθ' ἔμ' ἐδέξω,
[1538] πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν ἀργυροτοίχου
[1540] δροίτης κατέχοντα χάμευναν.
[1541] τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων;
[1542] ἦ σὺ τόδ' ἔρξαι τλήσῃ, κτείνασ'
- [1543] ἄνδρα τὸν αὐτῆς ἀποκωκύσαι
[1545] ψυχῇ τ' ἄχαριν χάριν ἀντ' ἔργων
[1546] μεγάλων ἀδίκως ἐπικράναι;
[1547] τίς δ' ἐπιτύμβιον αἴνον ἐπ' ἄνδρὶ θείω
[1548] σὺν δακρύοις ιάπτων
[1550] ἀληθείᾳ φρενῶν πονήσει;

Anapäste

- [1551] [Κλυταιμήστρα]: οὐ σὲ προσήκει τὸ μέλημ' ἀλέγειν
[1552] τοῦτο· πρὸς ἡμῶν
[1553] κάππεσε, κάτθανε, καὶ καταθάψομεν,
[1554] οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων,
[1555] ἀλλ' ἱφιγένειά νιν ἀσπασίως
[1556] θυγάτηρ, ὡς χρή,
[1557] πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον
[1558] πόρθμευμ' ἀχέων
[1559] περὶ χεῖρε βαλοῦσα φιλήσει.

Antistrophe 3

- [1560] [Χορός]: ὅνειδος ἥκει τόδ' ἀντ' ὄνείδους.
[1561] δύσμαχα δ' ἔστι κρῖναι.
[1562] φέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ καίνων.
[1563] μίμνει δὲ μίμνοντος ἐν θρόνῳ Διὸς
[1564] παθεῖν τὸν ἔρχαντα· θέσμιον γάρ.
[1565] τίς ἀν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;
[1566] κεκόλληται γένος πρὸς ἄτα.

Anapäste

- [1567] [Κλυταιμήστρα]: ἐς τόνδ' ἐνέβης ξὺν ἀληθείᾳ
[1568] χρησμόν. ἐγὼ δ' οὖν
[1569] ἐθέλω δαίμονι τῷ Πλεισθενιδῶν
[1570] ὅρκους θεμένη τάδε μὲν στέργειν,
[1571] δύστλητά περ ὅνθ'. δὲ λοιπόν, ίόντ'
[1572] ἐκ τῶνδε δόμων ἄλλην γενεὰν
[1573] τρίβειν θανάτοις αὐθένταισι.
[1574] κτεάνων τε μέρος
[1575a] βαιὸν ἔχούσῃ πᾶν ἀπόχρη μοι
[1575b] μανίας μελάθρων
[1576] ἀλληλοφόνους ἀφελούσῃ.

Episode

- [1577] [Αἴγισθος]: ὦ φέγγος εὔφρον ἡμέρας δικηφόρου.
[1578] φαίην ἀν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους
[1579] θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη,
[1580] ἰδῶν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις, Ἐρινύων
[1581] τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοί,
[1582] χερὸς πατρῷας ἐκτίνοντα μηχανάς.
[1583] Ἀτρεύς γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τούτου πατήρ,
[1584] πατέρα Θυέστην τὸν ἐμόν, ὡς τορῶς φράσαι,
[1585] αὐτοῦ δ' ἀδελφόν, ἀμφίλεκτος ὧν κράτει,
[1586] ἡνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων.
[1587] καὶ προστρόπαιος ἐστίας μολὼν πάλιν
[1588] τλήμων Θυέστης μοῖραν ηὔρετ' ἀσφαλῆ,
[1589] τὸ μὴ θανὼν πατρῷον αἰμάξαι πέδον,
[1590] αὐτός· ξένια δὲ τοῦδε δύσθεος πατήρ
[1591] Ἀτρεύς, προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως, πατρὶ¹
[1592] τῷμῷ, κρεουργὸν ἤμαρ εὐθύμιας ἄγειν
[1593] δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.
[1594] τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας
[1595] ἔθρυπτ', ἄνωθεν

[1595a] [Αἴγισθος:] [[Zeile Lost]]

- [1595b] ἀνδρακὰς καθήμενος.
[1596] ἄσημα δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοίᾳ λαβὼν
[1597] ἔσθει βορὰν ἄσωτον, ὡς ὁρῆς, γένει.
[1598] κάπειτ' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον
[1599] ὄμμαξεν, ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγῆν ἔρῶν,
[1600] μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται,
[1601] λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἄρᾳ,

- [1602] οὔτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.
[1603] ἐκ τῶνδε σοι πεσόντα τόνδ' ἵειν πάρα.
[1604] κάγῳ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ραφεύς.
[1605] τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δυσαθλίῳ πατρὶ¹
[1606] συνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις·
[1607] τραφέντα δ' αὔθις ἡ δίκη κατήγαγεν.
[1608] καὶ τοῦδε τάνδρὸς ἡψάμην θυραῖος ὅν,
[1609] πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.
[1610] οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἔμοι,
[1611] ἵδόντα τοῦτον τῆς δίκης ἐν ἔρκεσιν.
[1612] [Χορός]: Αἴγισθ', ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.
[1613] σὺ δ' ἄνδρα τόνδε φῆς ἐκὼν κατακτανεῖν,
[1614] μόνος δ' ἐποικτὸν τόνδε βουλεῦσαι φόνον·
[1615] οὐ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα
[1616] δημορριφεῖς, σάφ' ἵσθι, λευσίμους ἀράς.
[1617] [Αἴγισθος]: σὺ ταῦτα φωνεῖς νερτέρᾳ προσήμενος
[1618] κώπῃ, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ διορός;
[1619] γνώσῃ γέρων ὅν ὃς διδάσκεσθαι βαρὺ
[1620] τῷ τηλικούτῳ, σωφρονεῖν εἰρημένον.
[1621] δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας αἴ τε νήστιδες
[1622] δύαι διδάσκειν ἔξοχώταται φρενῶν
[1623] ιατρομάντεις. οὐχ ὄρας ὄρῶν τάδε;
[1624] πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ παίσας μογῆς.
[1625] [Χορός]: γύναι, σὺ τοὺς ἥκοντας ἐκ μάχης μένων
[1626] οἰκουρὸς εύνην ἄνδρὸς αἰσχύνων ἄμα
[1627] ἄνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον;
[1628] [Αἴγισθος]: καὶ ταῦτα τάπῃ κλαυμάτων ἀρχηγενῆ.
[1629] Ὄρφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.
[1630] δὸ μὲν γὰρ ἥγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾶ,
[1631] σὺ δ' ἔξορίνας νηπίοις ὑλάγμασιν
[1632] ἄξῃ· κρατηθεὶς δ' ἡμερώτερος φανῇ.
[1633] [Χορός]: ὃς δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσῃ,
[1634] δὸς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον,
[1635] δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως.
[1636] [Αἴγισθος]: τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς.
[1637] ἐγὼ δ' ὑποπτὸς ἔχθρὸς ἢ παλαιγενής.
[1638] ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων πειράσομαι
[1639] ἄρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα
[1640] ζεύξω βαρείαις οὕτι μοι σειραφόρον
[1641] κριθῶντα πῶλον· ἀλλ' ὁ δυσφιλῆς σκότῳ
[1642] λιμὸς ξύνοικος μαλθακόν σφ' ἐπόψεται.
[1643] [Χορός]: τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς
[1644] οὐκ αὐτὸς ἡνάριζες, ἀλλά νιν γυνὴ
[1645] χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων
[1646] ἔκτειν'; Όρέστης ἄρα που βλέπει φάος,
[1647] ὅπως κατελθῶν δεῦρο πρευμενεῖ τύχη
[1648] ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατῆς φονεύς;

Schluss

- [1649] [Αἴγισθος]: ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν, γνώσῃ τάχα
- [1650] εἴα δή, φίλοι λοχίται, τούργον οὐχ ἐκὰς τόδε.
- [1651] [Χορός]: εἴα δή, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὔτρεπιζέτω.
- [1652] [Αἴγισθος]: ἀλλὰ κάγῳ μὴν πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.
- [1653] [Χορός]: δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ' αἰρούμεθα.
- [1654] [Κλυταιμήστρα]: μηδαμῶς, ὡς φίλτατ' ἀνδρῶν, ἄλλα δράσωμεν κακά.
- [1655] ἀλλὰ καὶ τάδ' ἔξαμῆσαι πολλά, δύστηνον θέρος.
- [1656] πημονῆς δ' ἄλις γ' ὑπάρχει· μηδὲν αἰματώμεθα.
- [1657] στείχετ' αἰδοῖοι γέρουντες πρὸς δόμους, πεπρωμένοις τούσδε
- [1658] πρὶν παθεῖν εἴξαντες ὥρα· χρῆν τάδ' ὡς ἐπράξαμεν.
- [1659] εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἄλις, δεχοίμεθ' ἄν,
- [1660] δαίμονος χηλῇ βαρείᾳ δυστυχῶς πεπληγμένοι.
- [1661] ὡδ' ἔχει λόγος γυναικός, εἴ τις ἀξιοῦ μαθεῖν.
- [1662] [Αἴγισθος]: ἀλλὰ τούσδ' ἔμοὶ ματαίαν γλῶσσαν ὡδ' ἀπανθίσαι
- [1663] κάκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα δαίμονος πειρωμένους,
- [1664] σώφρονος γνώμης θ' ἀμαρτεῖν τὸν κρατοῦντά θ' ὑβρίσαι.
- [1665] [Χορός]: οὐκ ἀν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα προσσαίνειν κακόν.
- [1666] [Αἴγισθος]: ἀλλ' ἐγώ σ' ἐν ύστεραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.
- [1667] [Χορός]: οὕκ, ἔὰν δαίμων, Ὄρέστην δεῦρ' ἀπευθύνῃ μολεῖν.
- [1668] [Αἴγισθος]: οἶδ' ἐγώ φεύγοντας ἀνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.
- [1669] [Χορός]: πρᾶσσε, πιαίνου, μιαίνων τὴν δίκην, ἐπεὶ πάρα.
- [1670] [Αἴγισθος]: ἵσθι μοι δώσων ἅποινα τῆσδε μωρίας χάριν.
- [1671] [Χορός]: κόμπασον θαρσῶν, ἀλέκτωρ ὕστε θηλείας πέλας.
- [1672] [Κλυταιμήστρα]: μὴ προτιμήσης ματαίων τῶνδ' ύλαγμάτων· ἐγὼ
- [1673] καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντες τῶνδε δωμάτων καλῶς.